

svensk

FALLSKÄRMS

svenska fallskärmsförbundet medlemmar 2015
NUMMER TRE 2015 ÅR 60

SM i tiomans **speedformation**

Svenskt **rekord** i storformation sekvens

Fallskärmsförbundet **60 år** – succé i Karlsborg

CYPRES 2

Reliability made in Germany

NEED FOR SPEED?

SPEED CYPRES 2

PROFFSENS VAL:
HIGH SPEED KNOW-HOW SEDAN 2005

C-MODE CYPRES 2

Extrem vertikal hastighet under öppen kalott är en stor utmaning både för dig och din räddningsutlösare. Men sedan 2005 kan CYPRES hantera den utmaningen: aktiveringshastigheten 46 meter per sekund finns för en separat modell, och även som inställning för den justerbara MODE CYPRES 2.

KOLLA UPP DIN VERTIKALA HASTIGHET FÖR ATT VÄLJA RÄTT MODELL AV RÄDDNINGSLÖSARE OCH INSTÄLLNING – FÖR DIN TYP AV HOPPNING.

www.cypres.cc

Har du hunnit?

Innehåll, nummer 4, 2015

Visst har sommaren blåst förbi alldeles för fort? Har vi verkligen hunnit med alla hopp? Det känns inte så. Men när vi på redaktionen satt med planeringen inför detta nummer, som är extra tjockt, hade vi inga problem med att fylla den.

En stor del av utrymmet har vi tillägnat förbundets 60-årsfirande. Det var så kul att prata med några av dem som var med på 60-mannaformationen, att få lyssna på hur de med glädje återberättade om överraskningshoppet som blev en succé. Läs mer om det på sidan 24. Jag hoppas att ni som inte var med får en bra inblick på hur det var i Karlsborg den där soliga lördagen i augusti.

Själv satt jag med i juryn för fototävlingen. När hela juryn diskuterade bildbidragen så visade det sig att den bilden vi gillade bäst inte var tagen av en fallskärmsappare. Det tycker jag är både intressant och roligt. Vi var mer eller mindre överens och de fem bästa bidragen ser du på sida 21.

Detta nummer är fyllt med några fler hyllningar. Halmstads Fallskärmsklubb har fyllt 30 år och om den klubben läser du om på sidan 35. Under sommaren har inte bara en, utan två vigslar har ägt rum med hopptema! Om dessa läser du på sidorna 32.

Det är väl så, hoppningen berikar våra liv och då känns det naturligt att den får ta plats på andra stäl-

len, som en hyllning. Litet som stort. Jag har sett halsband med pins, husdjur med hopprelaterade namn, e-postadresser eller sociala medier-alias med "skydiver" i namnet.

Några av oss avsätter tid för att skriva om hoppning!. Oavsett om vi hoppat mycket eller lite denna säsong, är hoppningen alltid närvarande.

Trevlig läsning!

Virginia

Mei

svensk FALLSKÄRMS SPORT

Svensk Fallskärmsport,
ISSN 0280-11-X, är Svenska
Fallskärmsförbundets tidning och distribueras med
fem nummer per år till alla medlemmar i SFF.

Ansvarig utgivare

Peo Humla
Svenska Fallskärmsförbundet
E-post: ordforande@sff.se

Chefredaktör

Virginia Åslund
Manhemsgatan 9
126 52 Hägersten
Telefon: 0702-87 00 34
E-post: virginia.aslund@icloud.com

Redaktör

Martin Eidensten
Flyglärgatan 7
128 36 Skarpnäck
Telefon: 0703-33 90 21
E-post: martin@eidensten.se

Kommunikationsansvarig i SFF

Henna Canevin
Fyrbåksvägen 14 A
722 10 Västerås
Telefon: 0730-40 98 32
E-post: henna@sff.se

Produktion

Layout, originalarbete, bildredigering
och distribution:
Anders Nyqvist,
Himmelsdyk,
Box 110,
438 23 Landvetter
Telefon 0709-45 81 43
E-post: himmelsdyk@telia.com

Annonser

Anders Nyqvist, Himmelsdyk,
adress ovan.

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter. Godkännande av publicering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida tillhörande SFF eller SFS.

Utgivning

5/15: vecka 51
1/16: vecka 13
2/16: vecka 23
3/16: vecka 35
4/16: vecka 42

Kontakta redaktionen för besked om nästa materialdag.

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet (SFF) skickar adressändring till SFF (se nedan). Endast icke-SFF-medlemmar skickar adressändring till Himmelsdyk (se ovan "Produktion").

Svenska Fallskärmsförbundet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon kansli / Rf: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post kansli: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

- 4 **Kalendariet.** Lösryckt, **notiser** om smått och gott.
- 6 **Ordförandespalten** – Peo Humla.
- 6 FAQ om SFF:s **klimatkompensering**.
- 8 SM i **FS10 speed** – Active 8-9-10 gör hattrick.
- 10 **Rf-spalten** – blicken mot skyn.
- 12 Incidentrapporter.
- 13 **AN-28**:ans saga all.
- 14 **Big way-camp** Aros.
- 16 Tio år sedan **Anneli** gick bort.
- 18 Svenska Fallskärmsförbundet **60 år** – 1955-2015.
- 21 Fototävlingen avgjord.
- 24 60x2 – **svenskt rekord** i storformation sekvens.
- 28 Uppvisningsläger.
- 29 Blåst i Bulgarien – EM i **precision**.
- 31 Davids fotoskola, del 4
- 32 Petter **hoppade in** på sitt bröllop.
- 33 Spontanvisgel på **Everöd**.
- 35 Klubbkollen – **Halmstads** Fallskärmsklubb.
- 36 **Nyfiken** på Alex.
- 41 Anders **Sandvik** memorial.
- 42 **Gästskribenten** – Mattias Jonsson.
- 43 **Kontakta SFF**.
- 44 Baksidan.

Omslaget:

Svenskt rekord i storformation sekvens, första poäng.

Foto: Mikael Söderberg.

Kalendariet

på gång
2015

NOVEMBER

14-15: Förbundskonferens,
Karlsborg.

DECEMBER

1-12: World Air Games,
Dubai, Förenade
Arabemiraten

FEBRUARI

5-7: Bas-kurs, Bosön.
Krav: A-licens

12-13: SM och JSM i
Indoor Skydiving,
Bodyflight Sthlm

19-21: HL-kurs, Bosön.
Krav: A-licens + två år i
sporten

24-28: KL-kurs, Bosön
OBS! Nytt datum

24-28: HM-kurs, Bosön
OBS! Nytt datum

Heinz Berggren

Narit Pidokrajt fick sin första medalj

Den 4 augusti deltog Narit Pidokrajt till de finska mästerskapen i Björneborg och tävlade i lagprecision – vilket resulterade i en tredjeplats för laget och Pidokrajts första medalj.

"Det kändes jättebra att få min första medalj i fallskärmshoppning, speciellt efter uppehållet på grund av benbrottet som jag rådde ut för i fjol. Att komma tillbaka till sporten var redan det en stor glädje men att kunna bli bättre är ett viktigt steg för framtiden", säger Pidokrajt.

Det var efter tips från Lennart Vestbom som Pidokrajt hann anmäla sig i sista stund, packade bilen och körde mot Finland. Han var den ende svenske tävlande och blev väl bemött av de finska hopparna som hissade den svenska flaggan till hans ära. På grund av kommande dåligt väder genomfördes alla omgångar på samma dag, totalt elva (tio och ett omhopp) tävlingshopp – vilket var slitsamt efter två nätter i tält.

"Jag var nöjd med mitt resultat trots att det inte blev som jag hade förväntat mig. Efter tävlingen sov jag på hotell, nästa gång ska jag göra det före en tävling!"

På fotot – Narit Pidokrajt med lagmedlemmarna Heino Matti och Risto Käyhkö.

Privat arkiv

Ny digital redaktör för SFF.se

Sara Landgren från Skånes Fallskärmsklubb tar över som digital redaktör efter Mirijam Geyerhofer. Sara kommer att uppdatera förbundets webbsida med nyheter och information och hoppas att kunna bidra till ökad trafik till Facebook- och webbsidan.

På hoppfältet har det alltid varit friflygning som lockat henne. Utanför hoppfältet har Sara och hennes sambo har nyss flyttat ut på landet: "Naturen är viktig för mig och där jag trivs bäst."

– Annonser –

Skydive Spain

4.600m
This is our territory

Jump in the Sun!

Aeródromo La Juliana, Bollullos de la Mitación, Sevilla.
DZ: +34 687 728 303. Office: +34 955 766 056
info@skydivespain.com · www.skydivespain.com

f Skydive Spain
@SkydiveSpain
S SkydiveSpainOficina

Internatkurs för nybörjare
Sju natters boende, med transporter till och från till hoppfältet varje dag – samt hämtning och lämning på Sevillas flygplats. Reser du ensam? Inga bekymmer – du blir en del av vår gemenskap och familj från den stund du anländer. Begränsat antal platser, kontakta oss och boka dig nu!

AFF-kurs: Genom fritt fall direkt, från ditt första hopp och alltid från 4500 meter, blir du snabbt kvalificerad skydiver. **Kommande kurser:** 15-21 september, 13-19 oktober, 10-16 november.

Fortsättningskurs: Vill du träna på formationshoppning eller friflygning och komma fram till din B-licens? Hos oss får du den teori du behöver och dessutom praktisk träning i luften. **Kommande kurser:** 22-28 september, 27 oktober - 2 november.

För erfarna hoppare

\$kysaver Weeks 07-11 september, 05-09 oktober, 02-06 november, 07-11 december

TrackDayz 12-13 september, 03-04 oktober, 07-08 november

From Zero to Hero Wingsuit & Tracking camp 17-20 september

From Zero to Hero Wingsuit Weekends 17-18 oktober, 21-22 november

Funshine Boogie 20-24 oktober

Women's Euro HeadDown Record 25-28 oktober

Sommaruppehåll – Ingen aktivitet 10-28 augusti

Dornier 10 december - 03 januari
Christmas Boogie!

✦ Ingen anmälningsavgift
✦ Gratis hopporganisatörer

✦ Fullständiga faciliteter på hoppfältet
✦ Sydeuropas solsken

SBF

nya uppdateringar

Tidigare i år har hopparens regelverk, Svenska bestämmelser för fallskärms-hoppning (SBF), uppdaterats. Uppdateringarna innefattar bland annat förtydliganden av vissa stycken samt uppdatering av en del blanketter. SBF har uppdaterats på följande punkter:

- Kraven för att bli kursledare (KL) är förtydligt med att man ska ha verkat som hoppmästare (HM) i minst tolv månader.
- Ytterligare ett krav har lagts till kraven för att kunna bli AFF-instruktör – man ska ha gjort minst 100 FS-exitar.
- Lydelsen för tillbudsrapportering är skriven så den inte har syftningsfel.
- "Fallskärmsjägare" har ändrats till "militär fallskärmsstjänst" i stycket om läkarundersökning.
- "Årsförsta" har ändrats till "repetitions-hopp" i stycket om hoppning efter uppehåll.
- "Viktprocent" har ändrats till "volymprocent" i stycket om alkoholintag.
- Kapitlet Hälsa, medicin och stimulantia har fått en mer utförlig lydelse kring medicinering. Meddelandeskyldigheten har förtydligats om något förändrats avseende hopparens hälsotillstånd eller medicinering.
- Stycket om frifallsfotografering har ett förtydligande om att även kameramontage ska godkännas av chefsinstruktören.
- Flagghopp med hängande vikt är nu infört under vissa förutsättningar.
- Elevhoppares utrustning avseende skor är förtydligt så det inte kan misstolkas när fotledskydd skall användas.
- Flygräddningscentralens kontaktyta är uppdaterad i stycket om åtgärd vid olycka.
- Konvertering till svensk tandembehörighet från utländska och militära hoppare har förtydligats.
- Kraven för att få hoppa med handkamera (handycam, HC) för tandem-piloter är uppdaterade med nya riktlinjer.
- Blanketten för läkarundersökningen är uppdaterad helt och hållet.
- Hälsodeklarationen för tandempassagerare är uppdaterad, både den svenska och den engelska.

Mikael Alpfors

Micke Alpfors och Kwansta Syncro vann DM södra

Den 8 augusti hölls distriktsmästerskapen södra (DM) i precision och FS4 rum på Everöd, arrangerad av Skånes Fallskärmsklubb. Antalet tävlande var i år något färre än tidigare vilket möjligen berodde på en något sen inbjudan, och endast skånska tävlande deltog.

I individuell precision (det är inte DM-status på lagtävlingar) deltog åtta tävlande. Segrade gjorde Micke Alpfors från SFK, som varit obeseegrad DM-mästare sedan 1996, med resultatet tre centimeter. Andra plats knep Per Thonning. Både Ville Jacobsson och Andreas Abramsson hade läge på en tredje plats, men med knapp marginal tog Uno Alpfors bronset, vilket lämnade Jacobsson på fjärde och Abrahamsson på femte plats.

Full fart var det även på de fyra FS4-lag som gjorde upp om medaljerna. Både Team Utelandning från FK SYD och SM-deltagarna i Kwansta Syncro från SFK var nära att bli mästare, men det blev SFK-laget som segrade. Vinnarlaget fick ihop 34 poäng och består av Andreas Abramsson, Sara Ekström, Thomas Björk, Andreas Ekström och Johan Kvint på kamera.

På fotot ovan – Andreas Abramsson swoopar förbi och sätter foten på 14 centimeter. Alla var imponerade över skickligheten och snabbheten över plattan när han susade förbi i full fart.

Individuell precision

Placering, namn, klubb	hopp 1	2	3	4	totalt
1. Michael Alpfors, SFK	1	1	0	1	3
2. Per Thonning, SFK	4	16	16	40	76
3. Uno Alpfors, SFK	45	84	16	60	205
4. Ville Jacobsson, SFK	8	200	14	7	229
5. Andreas Abramsson, SFK	16	14	200	16	246
6. Hooman Ahoori, SFK	200	200	200	4	604
7. Thomas Björk, SFK	200	200	200	200	800
7. Andreas Ekström, SFK	200	200	200	200	800

Formationshoppning, FS4, klass A

Placering, lag, klubb	hopp 1	2	3	4	totalt
1. Kwansta Syncro, SFK	8	6	12	8	34
2. Team Utelandning, Syd	6	7	11	7	31
3. Cumulunimbus, SFK	4	6	9	6	25
4. Skamgrepp, SFK	1	1	0	1	3

Vindtunnelflygning får SM-status

Förslaget på att göra vindtunnelflygning (indoor-skydiving) till en tävling med SM-status har nu godkänts av Riksidrottsförbundet. Tävlingskommittén (TK) strävar efter att anordna den första SM-tävlingen i samarbete med den nyöppnade vindtunneln Bodyflight Stockholm. Tävlingen äger rum 12-13 februari 2015. Grenarna som är aktuella är: FS4 open, FS4 AA, FS4 A, FS4 rookie, VFS 4-way open, VFS 4-way intermediate, freestyle, FF intermediate, dynamic 2-way open och dynamic 4-way open (se pre-inbjudan på SFF.se). De två sistnämnda grenarna är rena tunneldiscipliner, som påminner om friflygning/vertikal formationshoppning.

Tävlingskommittén önskar att få in intresseanmälningar (icke bindande) till Lena Kaulanen, TK:s ordförande. Mejla vilka ni är, vilken klubb ni tillhör samt vilken gren ni avser att ställa upp i till Lena på e-post: lena.kaulanen@gmail.com.

Några ord från ordföranden...

Fallskärmsvänner! Vilken avslutning på hoppssommaren med 60-års jubileum i Karlsborg, svenskar som presterade med beröm i världscup- och EM tävlingar och SM i speedformation!

Hur beskriver man den 22 augusti och vårt 60-års jubileum? En dag med ett väder som man var tvungen att nypa sig i armen för att verkligen inse att detta är banne mig verkligen!

Jag vill återigen rikta ett stort tack till Försvarsmakten för möjligheten att få nyttja Hercules och den professionella hopporganisationen. Jag hade förmånen att tillsammans med vår mediaansvarige, ta hand om våra hedersgäster och ge dem inblick i svensk fallskärmssport. Det var mycket givande samtal med Försvarsmaktens höga chefer inklusive GD Peter Sandwall som även fick pröva på ett tandemhopp.

I samtalen var det två viktiga frågor som Försvarsmakten framförde till mig. Den ena handlade om Fallskärmsförbundets bidrag som frivillig organisation. Den andra rörde idrottsrörelsens baksida med doping och droger, vilket inte harmoniserar med Försvarsmaktens och Riksidrottsförbundets värdegrund.

Dessa frågor är enligt mig av strategiskt natur och behöver hantearas med väl avvägda koncept och tydliga åtgärder för att vi verkligen ska bibehålla ett högt förtroende inom idrottsrörelsen, mot blivande medlemmar och som en självskrivnen frivillig organisation till Försvarsmakten. Det finns bra insatser som gjorts genom åren, men jag är övertygad om att det behövs mer "hemarbete" innan vi kan presentera våra koncept för omgivningen.

Inom kort samlas vi under totalt tre tillfällen med kompetensutveckling och strategiska frågor på dagordningen. Vår Riksinstruktör kommer samla våra skickliga kursledare och tandempiloter till erfarenhetsutbyte, eftertanke och förhoppningsvis ny kunskap som var och en kan ta med sig hem till blivande kursdeltagare och medlemmar!

I mitten av november samlas styrelsen förstärkt med representanter från de olika kommittéerna, ordförande och chefsinstruktörer från våra klubbar i Karlsborg för den sedvanliga förbundskonferensen. Vi kommer fokusera på den antagna strategin och självkritiskt analysera vår progress i de olika delarna i strategin.

Avslutningsvis har jag haft ett inspirerande samtal med en av organisationerna under 60-års jubiléet. Det funderas och planeras för att nyttja den oerhört positiva energin som spreds i Karlsborg för ett koncept kring storformationshoppning. Min spontana bedömning av idén är genomgående positiv! Vi ska inom förbundet och styrelsen göra det vi kan (och lite till) för att bidra till att dessa idéer kan omsättas utifrån medlemmarnas bästa i fokus och förhoppningsvis med en kompetensutveckling och massa skoj de närmaste åren! Jag vet att detta kommer presenteras närmare och här har vi en kanonfin chans att profilera sporten i ett större sammanhang!

Tills vi ses, det fina höstvädret kommer fortsätta! Det finns mycket fin hoppning kvar och nya medlemmar att ta med när klubben samlas oavsett på hoppfältet eller i sociala sammanhang!

Peo Humla,
ordförande i SFF

E-post: ordforande@sff.se

Svenska Fallskärmsförbundet • Sjöhagsvägen 2 • 721 32 Västerås

FAQ

Fallskärms hoppning är utan tvekan en sport som lämnar avtryck på miljön. Sedan 2011 kompenserar SFF koldioxidutsläppen från flygplan, men miljöfrågan har genom åren inte fått så mycket plats. Det har lett till att många inte är så insatta och helt enkelt inte vet vad det handlar om.

Daniel Ingered, SFF:s miljöledamot svarar här på några frågor.

Text Virginia Åslund

Vad handlar klimatkompenseringen om?

Klimatkompenseringen handlar om att kompensera för koldioxidutsläpp, inget annat!

Vad är det som brukar missförstås?

Att det är upp till klubbarna själva att jobba med andra miljöfrågor, såsom avfallshantering och övriga miljöfrågor. Vi är inte heller bundna till Tricorona som många tror. Ja, det är ett vinstdrivande företag, som många påpekar, men de är också stora och skapar legitimitet. Men det är vi i förbundet som själva väljer vilken organisation vi vill använda oss av.

Vad tror du att missförståndet beror på?

Jag tror inte att informationen kommer fram till klubbnivå. Jag upplever att alla som deltar på förbundskonferensen eller riksstämman är ganska insatta men att informationen stannar där. Sen är inte alla intresserade och det får man leva med.

Varför ska vi klimatkompensera?

För att vi, som tillhör Svenska Fallskärmsförbundet, vill ta ansvar och göra nytta. Det gör skillnad. Visionen enligt verksamhetsplanen är att

Tricorona-projekt

Svenska Fallskärmsförbundet samarbetar med Tricorona, ett företag som hjälper andra företag att klimatkompensera och att lägga upp en klimatstrategi. Exempel på det är att ta reda på hur stora utsläpp verksamheten, produkten eller tjänsten har.

SFF har samarbetat med Tricorona sedan 2011. Tidigare år har projekten gått till att bygga vindkraftverksparker i utvecklingsländer, bland annat Indien och Kina.

alla hopp skall klimatkompenseras från 2016.

Vad händer 2016?

Jag lägger fram en motion på riksstämman om att göra klimatkompenseringen obligatorisk. Min förhoppning är att det ska gå igenom. Idag är det nästan hälften av klubbarna som klimatkompenserar sina hopp.

Vad gör du som miljöansvarig ledamot?

Jag sammanställer det klubbarna klimatkompenserat. Sen gör jag ett inköp hos Tricorona som motsvarar den summan. Tidigare har bidragen gått till vindkraftverk, det blir nog något liknande i år med. ■

Ett miljöcertifierat förbund 2016 - en gemensam åtgärd

Enligt SFF:s verksamhetsplan, en femårsplan som sträcker sig från 2011 till 2016 är ett av målen att vara 100 procent miljöcertifierade. Ett beslut som samtliga klubbrepresentanter stödde på förbundskonferensen 2010.

Klimatkompensering 2014

Klubb	Summa	hopp
Arvika Fallskämsklubb	0	0
Fallskämsklubben Aros	4980	1272
Fallskärn Gefle Crew Club	0	0
Fallskämsklubben Cirrus Göteborg	0	0
Fallskämsklubben Dala	0	0
Smålands Fallskämsklubb	5644	1411
Halmstads Fallskämsklubb	8000	2000
Gotlands Fallskämsklubb	212	-
Linköpings Fallskämsklubb	5512	1378
Nyköpings Fallskämsklubb	0	0
Stockholms Fallskämsklubb	88441	32176
Skånes Fallskämsklubb	13700	3425
Sundsvalls Fallskämsklubb	0	0
Fallskämsklubben Syd	0	0
Söderhamns Fallskämsklubb	3980	1040
Umeås Fallskämsklubb	7144	1807
Örebro Fallskämsklubb	-	-
Östersunds Fallskämsklubb	0	0
Summa	137613	44509
Svenska mästerskapen	-	-
SM tiomanna speed	704	-

SFF:s klimatkompensering

Svenska Fallskämsförbundets styrelse 2015

Ordförande – Peo Humla.

Ledamot – Gunilla Sigurd.

Ledamot – Christer Dahl.

Ledamot – Stefan Nilsson.

Ledamot – Henna Canevin.

Suppleant – Daniel Ingered.

Suppleant – Bengt Lysell.

Revisorer

Revisorer – Leif Carlström
och Bengt Johansson.

Revisorsuppleant – Ulf Hjalmarsson.

Valberedning

Ledamöter – Robbin Havasi,
Magnus Våge och Jens Grahn.

Suppleant – vakant.

Representanter i Flygsportförbundet

Ordinarie representant – Narit Pidokrajt.

Suppleant – Claes Bertenstam.

Ledamot valberedning: Lennart Vestborn.

Suppleant valberedning: Andreas Frisk.

Svenska Fallskämsförbundets styrelsemedlemmar. För deras ansvarsområden, se "Kontakta SFF" på sidan 35.

Peo Humla,
ordförande

Stefan Nilsson,
kassör

Gunilla Sigurd,
ledamot

Henna Canevin,
ledamot

Christer Dahl,
ledamot

Bengt Lysell,
suppleant

Daniel Ingered,
suppleant

Petter
Alfsson-Thoor
Kanslichef och
riksinstruktör

Active 8-9-10 gör hattrick

Årets upplaga av tiomanna speedformation gick som brukligt av stapeln på Johannisbergs flygplats i Fallskärmklubben Aros regi den 19 september. Efter tre kompletta omgångar kunde Aroslaget Active 8-9-10 stolt ta emot vandringspokalen och guldmedaljerna, för tredje året i rad.

Text: Penny Robertson-Pearce

Foto: Stefan Flink (luft), Amanda Gyllenpanzar (lag)

Active 8-9-10 har vunnit den här tävlingen inte mindre än sex gånger de senaste åtta åren. Många av lagmedlemmarna har varit med sedan länge men i år fanns också några nya ansikten som tidigare representerat andra lag.

2012 lyckades laget Pink Fire bryta sviten men nu var det alltså dags för seger

igen. Nya lagmedlemmarna Siv Lindgren och Elof Wecksell, som också var lagledare i år, hade inte kunnat tänka sig en bättre start med laget. Resultatet blev tre kompletta formationer och sammanlagda tiden 62,07 sekunder.

”Det var med lång betänketid jag lämnade mitt tidigare lag Nivå 10 efter att frågan ställts. Men positionen som nummer ett, ’superfloater’, kunde jag bara inte motså. Det är en position som jag alltid velat ha”, berättar Elof Wecksell.

Försprång hela vägen

Active 8-9-10 hade ett litet försprång genom hela tävlingen men laget Nivå 10 som slutade på 30 poäng och tiden 72,62 sekunder, var steget efter och kunde där-

med kamma hem silvermedaljerna. Nivå 10 som mestadels består av AFF-instruktörer från olika klubbar tävlade i år för Umeå Fallskärmklubb.

”Nästa år är målet att komma igång med planeringen och lagträningen redan tidigt på säsongen för att verkligen kunna ge Active 8-9-10 en match och slåss om förstaplatsen”, säger Nivå 10:s lagledare Monica Stjerna.

Medaljfordelningen visade sig vara en repris på de senaste tre åren och på bronsplats såg vi därför det trogna laget Fast Scones från Skånes Fallskärmklubb som är ett av de lag som reste längst för att delta i SM.

Populär SM-gren

Sammanlagt fanns sju lag på plats och det verkar vara en tävling som återigen blivit en av de populäraste SM-grenarna.

Resultat, 10-manna speedformation

	Hopp 1:	Hopp 2:	Hopp 3:	Totalt
1. Active 8-9-10, FKA	10 / 19,59	10 / 21,15	10 / 21,33	30 / 62,07
2. Nivå 10, UFK	10 / 26,83	10 / 21,46	10 / 24,33	30 / 72,62
3. Fast Scones, SFK	10 / 29,26	10 / 38,98	10 / 33,41	30 / 101,65
4. In-Formation, GOF	7 / 40,00	6 / 40,00	10 / 35,80	23 / 115,80
5. Why so Cirius?, FKCG	7 / 40,00	4 / 40,00	10 / 28,87	21 / 108,87
6. Slow scones, SFK	7 / 40,00	4 / 40,00	10 / 40,00	21 / 120,00
7. Lag Rebecca, FKD	6 / 40,00	4 / 40,00	6 / 40,00	16 / 120,00

Förtydning av siffrorna: Exempelvis 10 / 19,59 betyder att alla tio hopparna är i formationen på 19,59 sekunder. Vid en inkomplett formation betyder exempelvis 7 / 40,00 att vid maxtiden 40 sekunder var sju personer inne i formationen.

Active 8-9-10, etta 2015

Jenny Melander, Monica Paulsson, Johan Bond, Mark Wemhöner, Ronny Modigs, Siv Lindgren, Fredrik Wesslén, Johan Hansson, Bodil AlMBERG och Elof Wecksell.

För många av lagdeltagarna är det här årets höjdpunkt och förutom själva tävlingen så är det hög trivselfaktor på hela evenemanget. Alla tycker att det är roligt att träffa hoppare från hela landet och tävla och umgås med varandra. Såklart avslutades lördagen med middag och kvällsfilm innan lagen började rulla hemåt på söndagen.

Vädret avgör förutsättningarna

För tredje året var jag, Penny Robertson-Pearce, tävlingschef och efter många och

långa förberedelser konstaterade jag än en gång att inget SM är det andra likt.

I slutändan är det vädret som avgör vilka förutsättningar tävlingen får och hur det avlöper. I år kunde vi glädjande nog hålla oss kvar på hemmaplan, men med sammanlagt drygt fyra timmars väderuppehåll under dagen så hann vi bara med tre kompletta omgångar.

Bortsett från det något ostadiga vädret så flöt allt på som planerat och jag vill passa på att tacka alla som gör det möjligt att genomföra SM. Utan domare, pi-

Nivå 10, tvåa 2015

Johannes Andersson, Jonas Gyllenpanzar, Monica Stjerna, Johan Julin, Schwede Andersson, Göran Schwarz, Peter Ekström, Erik Hamrin, Nils Hedström, Nicklas Jansson och Richard Rodensjö.

Fast scones, trea 2015

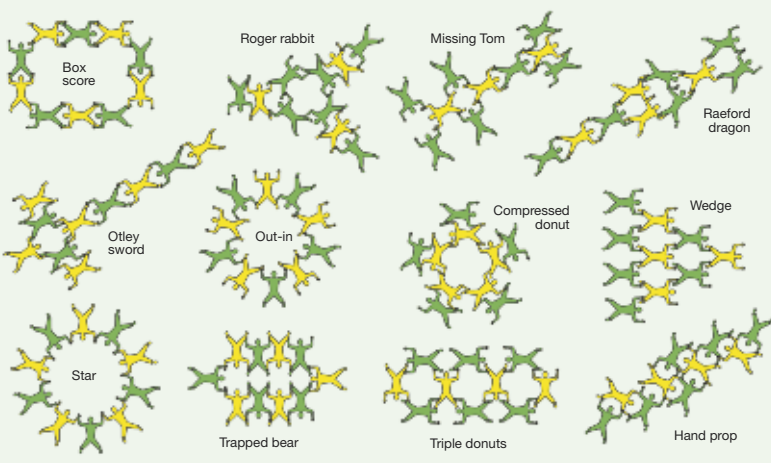

Nina Sveno, Toby Hellmark, Thomas Björk, Henrik Johansson, Marcus Hellberg, Jenny Fransson, Jesper Forsman, Andreas Ekström, Adrian Cederholm och Christofer Nordin.

Vad är 10-manna speedformation?

- 10-manna speed går ut på att snabbast bygga en lottad formation.
- Formationen måste vara komplett inom arbetstiden 40 sekunder och hållas i minst tre sekunder.
- Exiten skall ske okopplad i "single-file" – en och en på ett led.
- Inga grepp är tillåtna i exit.
- Innan exit ställer laget upp bakom en startlinje. Arbetstiden startar när förste tävlande korsar linjen.
- Lyckas inte laget göra en komplett formation räknas de som dockat inom 40 sekunder.
- I tävlingspoolen finns tolv formationer. På tävling lottas fyra omgångar.
- Kameraflygaren står kvar på steget tillräckligt länge för att garantera filma samtliga hoppares exit.
- På SM står organisationen för kamerahopparen. Kameran tillhör alltså inte laget, som i andra grenar.

Tävlingpoolens tolv formationer

In formation, fyra 2015

Tomas Stengård, Louise Egefalk, Magnus Cederlund, Ola Egefalk, Martin Hovmöller, Sofie Larsson, Fredrik Olin, Linus Olofsson, Björn Fristedt och Bengt Karlsson.

loter och alla funktionärer skulle det hela inte fungera.

Vi är även glada som arrangörer att vi har trogna sponsorer till tävlingen som bland annat gör det möjligt för oss att dela ut SM-tröjor gratis till alla deltagare och funktionärer. Årets sponsorer var Uffe's Hopp Shop, Bodyflight Stockholm, Stockholm/Västerås Fallskärmscenter och The Tree Phuket. Även Västerås stad går in med lite ekonomisk stöttning vilket är väldigt positivt. ■

Petter Alfsson-Thoor:

Blicken mot skyn

Riksinstruktören
Petter Alfsson-Thoor

Jag brukar avsluta mina texter med ”med blicken mot skyn”. Men vad betyder det? Vi är förunnade att få uppleva något som är många människors stora dröm och förvisso en hel del människors stora skräck.

Personligen har jag varit fallskärmshoppare i snart 24 år. Några hopp har det blivit, men det är bara några få som man verkligen minns. Det är något speciellt med dessa hopp, för de påminner mig om vad passionen verkligen handlar om. Den här gången blev det en upplevelse som för mig gav både inspiration och glädje.

Det var i ett solohopp. På 4 000 meter blickar jag ut över ett landskap som visar sin allra bästa sida ett knappt tiotal gånger per år. Jag är ensam, på rampen i en Hercules. Vattnen är spegelblank och sikten verkar vara obegränsad i alla riktningar. Tre snabba steg, vinddraget från att hoppa av i 60 meter per sekund gör sig påmind. Sen var den min, om så bara för en liten liten stund så var, planeten jorden bara min. Underbart! Jag vill tillbaka och få samma känsla igen.

Det spelar ingen roll när det är på året, det går inte att vistas utomhus utan att blicka mot skyn. Visst skall det erkännas att lusten och inspirationen att vara fallskärmshoppare inte alltid är på topp, men det är väl kanske en konsekvens av att alltid tänka på fallskärms-hoppning i min yrkeskategori. Då är det emellanåt fantastiskt att få tillbaka känslan för varför jag hoppar fallskärm. Det är underbart på så många sätt. Det är en känsla som jag tror delas av de flesta fallskärmshoppare, man vill tillbaka upp i luften, och man vill tillbaka så fort det bara går.

Det är denna passion som driver fallskärmssverige framåt, att komma upp i luften igen. Ute i din fallskärmsklubb jobbar ett fåtal individer med att göra det möjligt. Ett fåtal individer som ser till att just du får hoppa fallskärm.

Jo visst, vi bygger på en ideell bas, men den basen blir mindre och mindre. Glöm inte att tacka dem som gör det, ofta ganska otacksam-

ma jobbet, att driva din fallskärmsklubb. Du har säkert hört uttrycket, ”styrelsen borde göra”, ”ni i styrelsen borde”...och så vidare. Till dig som håller fallskärmssverige på fötter – **tack!**

Några som ser till att fallskärmssverige har utbildade hoppare som kan hoppa är våra kursledare. Jaha kanske någon tänker, jag trodde det var AFF-instruktörerna. Ja, de med. Men det är våra kursledare som har ett uppdrag med ett ansvar som är svårt att mäta sig med.

Jag hoppas du inte lägger hoppningen på hyllan under vintern. Vinterhoppning kan vara fantastisk likväl som svinkall, men ändå underbar.

Våra kursledare skall utbilda en person från ”gatan” att klara av ett fallskärms-hopp i såväl normala som onormala situationer, utan att vara en fara för andra eller sig själv.

Att utbilda någon i att förstå vikten av automatiserat beteende samtidigt som klarsynthet ständigt skall vara aktivt under tidspress i en extremsport, kräver integritet och kunskap. En kursledare ansvarar för att kontrollera att dessa färdigheter är etablerade, samtidigt som en bedömning görs huruvida en person anses vara lämplig fallskärmshoppare på ett personligt plan.

Som kursledare kan man både uppfylla en persons högsta önskan och samtidigt vara den som grusar den... det är mäktigt. Det är ett ansvar och värv som skall hedras och belö-

nas. Nu skall SFF försöka ge en liten gest tillbaka. Ett kursledarseminarium för alla kursledare i landet med syfte att förbättra och förstärka vår KL-kår.

Det finns cirka 150 KL-behörigheter i SFF, men det är endast ett 50-tal som anmält sig till seminariet. Det kanske är en rättvisande bild av hur stor skillnad det är på antalet behöriga KL mot de faktiska antalet som är aktiva. I skrivandes stund är det knappt tre veckor kvar, jag hoppas det blir ett givande möte med dem som fyller hoppssverige med hoppare.

Nu till dig som går i tankar på att utbilda dig i SFF. Är du ny i sporten? Anmäl dig till Bas-kursen. Den går av stapeln i början på februari. Ta chansen att träffa hoppare i samma erfarenhetskategori som dig själv och med hjälp av hängivna förbundskursledare diskutera fallskärms-hoppningens sanningar och myter. Vill du bli instruktör? Anmäl ditt intresse till din chefsinstruktör. SFF behöver dig och din vilja att utbilda nya och befintliga hoppare i fallskärms-hoppningens ädla konst.

Jag hoppas du inte lägger fallskärms-hoppningen på hyllan under vintern. Vinterhoppning kan vara fantastiskt likväl som svinkall, men ändå underbar. Några hopp i månaden håller dig i hygglig trim. Och om du inte vill frysa under fallskärm, då finns det ju förstas en vindtunnel att åka till.

Och går inte något av ovanstående kan man ju alltid drömma sig tillbaka till sommarens sköna fallskärms-hopp.

Med blicken mot skyn,
Petter Alfsson-Thoor
SFF:s riksinstruktör

CONQUER THE AIR

CLASH of CHAMPIONS

INFLIGHT DUBAI

CONQUER THE WORLD

www.INFLIGHTDUBAI.com

INFLIGHT
DUBAI

25TH NOVEMBER - 1ST DECEMBER 2015

BRACE YOURSELF FOR INFLIGHT DUBAI'S
BIGGEST MULTI-DISCIPLINARY WIND
TUNNEL COMPETITION!

- DYNAMIC
- BEST TRICK
- FORMATION SKYDIVING
- SURPRISE COMPETITION

PRIZE MONEY: \$200,000

TO PARTICIPATE IN THE COMPETITION VISIT
INFLIGHTDUBAI.COM

f InflightDubai

t @InflightDubai

ig @InflightDubai

yt InflightDubai

Två stycken oerfarna hoppare kolliderar på låg höjd i landningsvarvet. Det ger oss tillfälle att resonera vad som bestämmer landningsriktningen – första hopparen, landings-T eller vindstruten?

av **Petter Alfsson-Thoor**

Hoppare A:

Tid i sport: tre månader
Antal hopp: 30
Antal hopp senaste tre månaderna: 27
Antal hopp med aktuell utrustning: 15
Typ av huvudfallskärm: Pulse 210
Rigg: -

Hoppare B:

Tid i sport: ett år
Antal hopp: 122
Antal hopp senaste tre månaderna: 70
Antal hopp med aktuell utrustning: 97
Typ av huvudfallskärm: Pulse 150
Rigg: -

Händelseförlopp:

Hoppare A hoppade i gruppen före hoppare B. Båda hopparna har för avsikt att precisionslanda i gropen.

I samband med landningsvarvet ser hoppare A att hoppare B är nära. Hoppare A försöker då skrika till denna att det är för nära. När det inte ger någon effekt flyttas fokus på att precisionslanda i gropen som planerat. Hoppare B upplever att vinden är variabel och justerar sin flygning för att landa enligt vindstrut istället för i gropen. Den justeringen gör att flygbanan korsar hoppare A. På en höjd mellan 50-100 meter flyger hoppare B in i hoppare A:s kalott. Hoppare A:s kalott kollapsar delvis men återhämtar sig. Hoppare B har aldrig sett hoppare A under kalott. Båda hopparna landar oskadade på fältet.

CI kommentarer:

Sammanfattning från chefsinstruktörens lokala utredning av händelsen.

Hopparna är utbildade i olika klubbar. Det visar att sättet att utbilda i kalottflygningens prioriteringar förmedlas på olika sätt utan något egentligt skrivet utbildningsunderlag. I detta fallet fick det konsekvensen att hoppare B inte tidigare reflekterat över att man kan komma ifatt hoppare från föregående grupper.

Hoppare B hoppade en markant mindre fallskärm och sjönk således snabbare under skärm. Prioriteringen att som hoppare kunna byta planering för hoppet infann sig inte. Hoppare A såg ganska tidigt att hoppare B var nära, men istället för att väja undan och landa på annan plats bibehölls planen att landa i gropen, detta trots att kommunikation om ömsesidig visuell kontakt inte uppnåtts. Hoppare B å ena sidan hade aldrig kontakt med hoppare A och valde att landa på annan

plats än i gropen när denne ligger på final. Korrigeringen gör att flygbanorna möttes.

CI har intervjuat inblandade hoppare och fått följande resultat.

Utdrag från CI:s rapport:

"Följande punkter höll hopparna med om, man 'kände till' men hade inte fått samma utbildning eller hade aldrig riktigt reflekterat över dem innan kollisionen väl var ett faktum:

1. Man planerar sin landning innan man går in i planet. Med det menar jag att om jag tänker landa i gropen kanske jag bör ta reda på om fler tänker göra det.
2. Jagar man precisionslandningar så behöver inte gropen alltid vara bästa stället om alla skall landa där. Man kan välja vilken punkt som helst och logga det som en precisionslandning. Och ändrar man sig innan landningsvarv (på cirka 300 meter) så är det helt okej att logga som en precisionslandning.
3. Man söker kontakt med andra hoppare i skärm genom att sparka med benen. Får man ingen kontakt är det läge att avbryta sitt eget planerade landningsvarv och landa långt borta. Även om man har "rätt" med att man är lägst. Skapa kontakt innan du går in i landningsvarv, annars avbryt.
4. Den som landar först har rätt. Sen kommer T:t och sen kommer vindstrut. Är det T:t som gäller och vinden ändå är så låg som 1-2 meter per sekund så är en medvindsländning bättre än en kalottkollision.
5. Går grupper tajt i tid på grund av höjdvindar så kan det lätt hända att man hänger på samma höjd vid drag. Håll din plats i skärm. Har man en liten skärm får man hänga på broms eller landa där inga andra landar om man måste förbi någon i höjdded."

Kommentar från RI:

Det här fallet innehåller flera aspekter utöver det faktum att det skedde en kollision i fallskärm på mycket låg höjd. Tid för eventuella nödgärder hade inte funnits om intrassling hade skett.

1. Hoppares prioriteringar under fallskärm. Orientera sig handlar inte bara om var man befinner sig geografiskt, utan även i förhållande till alla andra hoppare i samma lift i hela hoppet. Hålla platsen i höjd. Hur skapar jag kontakt? Skrika fungerar inte. Prioritera säker landning framför precisionslandning som i detta fallet.
2. Ha en plan på "om ut i fall att". Jag får inte det läget jag önskar av någon anledning – gilla läget och fokusera på säker landning i förhållande till dina kamrater och dig själv.
3. Vilket verktyg bestämmer landningsriktningen? Första hopparen? Landings-T? Vindstruten? Om den saken har CI i sin utredning förtydligat vad som gäller. Och vad gäller då?

”

Hoppare A försöker då skrika till denna att det är för nära. När det inte ger någon effekt flyttas fokus på att precisionslanda i gropen som planerat.

”

Beroende på vem du frågar på olika hoppfält kommer du sannolikt få olika svar, och det är inte särskilt praktiskt eftersom hoppare rör sig mellan hoppfälten. Frågar du de som sysslar med större formationshoppning så kan svaret bli: landa som första hopparen. Frågar du hoppare på fält som har begränsad landningsyta: T gäller. Frågar du de som ofta hoppar i mindre grupper: struten gäller alltid.

Låt mig försöka resonera lite kring vilka förutsättningar vi har utifrån de tre varianterna.

Landa som första hopparen: kan det alltid fungera? Nej det gör det inte. Det förutsätter att alla har sett åt vilket håll första hopparen landade åt. I större grupper blir det sannolikt en flockeffekt när "någon", mest troligt första hopparen, landade och så sprids mönstret. Det är dock svårt att upprätthålla på en hoppfinal som sträcker sig över två kilometer och sex grupper drar sina fallskärmar under ett spann av 90 sekunder. När sista hopparen precis kollapsat medlern landar de två första.

Landa enligt struten: Kan det alltid fungera? Det beror på om det finns någon vind, och om vinden är stabil i riktningen. Är vinden stabil och struten konsekvent så fungerar det. Hopparna har en gemensam nämnare. Däremot om vinden får struten att svaja lite, som den kan göra i låga vindhastigheter, då uppstår problemet med att hopparna ställer upp på final i olika riktningar. Både under dagen, men även under en enskild lift.

Landa enligt T: Fungerar det alltid? Ja. Ett landnings-T är minsta gemensamma nämnare, den är statisk. Alla ser hur T:t ligger och planerar sin flygning utifrån den. Konsekvensen är att det kan bli landningar som sker i sid- eller medvind om vinden vrider, men beroende på vindstyrka så är det inga bekymmer att landa i sid- eller medvind. Trots det planerar alla sina landningsvarv och finaler i förhållande till samma utpekade riktning.

Lärdomar:

Uppsikt under fallskärm är A och O. Förståelse för hur prioriteringar skall göras under fallskärm måste förtydligas.

Det behövs enhetlig styrning i hur dessa prioriteringar skall utbildas. Det behövs enhetlig styrning i vilket verktyg som alltid gäller primärt för att bestämma gemensam landningsriktning i givna vindförhållanden.

AN-28:ans saga all

Andreas Henriksson

Antonov-28 är ett ryskt flygplan som byggts i ungefär 190 exemplar fram till början av 90-talet. Flera av dem har flugit hoppare på svenska fält, och många är vi som njutit av att stå och vänta på rampen. Men nu är dess saga på europeiska hoppfält slut.

Text och foto **Andreas Henriksson**

I slutet av april förra året satt jag och flög en AN-28 i Magdeburg. Bakom mig satt två riggers och en fotograf som skulle slänga av en gummidocka, på 120 kilo, med fallskärm. Vi flög på 150 meters höjd i 300 kilometer i timmen. Brevid mig satt Camilla Pakka och filmade alltihop.

Den flygningen skulle visa sig bli den sista hopprelaterade flygningen med en AN-28 i Europa.

Byggs i Polen

Sedan slutet av 90-talet har det snurrat AN-28:or på hoppfält runt om Skandinavien, och på några få ställen i resten av Europa. För er som missat den har AN-28:an akterramp, är snäppet snabbare än Twin Ottern och något trängre, men 22 personer är inga problem att få ombord.

Det jag personligen gillar bäst är känslan av att stå "i tystnad" på tröskeln innan man hoppar. Den känslan är väldigt anorlunda jämfört med att hoppa sidodör.

AN-28, som står för Antonov-28, utvecklades i Ryssland i slutet av 60-talet och byggdes i Polen i ungefär 190 exemplar fram till början av 90-talet. Sedan dess har dom flesta gått åt.

I dagsläget finns uppskattningsvis 30 AN-28:or kvar i någorlunda flygbart

skick. Främst i östra Ryssland och på ett par platser i Afrika och Sydamerika.

Tre i varierande skick

Tre stycken står i en hangar i Magdeburg. En av dem är helrenoverad och i fantastiskt skick. Den hette tidigare ES-NOW och har använts i Gryttjom flera år. Den köptes till Tyskland våren 2011 och fick tillbaka sin ryska registrering RA-28809. Efter renoveringen som avslutades i juni 2014 har olika försök att registrera den någon annanstans än Ryssland misslyckats.

Den andra som står i Magdeburg är den rödblåa "Anabolica" som sedan sommaren 2010 synt runt om i Sverige. Den hette RA2092K till 2011 då den också fick tillbaka sin ryska originalbeteckning, RF00308. Den är i någorlunda skick men har utgångna motorer.

Bortom räddning

Den tredje är bortom all räddning. Den hyrdes in från Ukraina 2010 men har stått stilla sen 2012. Ägaren är inte intresserad av att få tillbaka den och korrosion samt avsaknad av reservdelar sätter stopp för försök till renovering.

Av dom två förstnämnda skall en skeppas iväg till Afrika och den andra

skall sägas isär och bli mockup åt militären i Tyskland.

Inget mer "egsit egstit"

Registreringsproblemen, och därmed också pilot och underhållsproblem, har gjort att man med stor säkerhet kan säga att det aldrig mer kommer flyga någon AN-28 i Europa.

Det byggs visserligen en nyare tvillingssystem till AN-28:an i Polen och även om den ser nästan identisk ut så slutar likheterna där. Den är tyngre, starkare, snabbare, mer välutrustad, byggd enligt europeisk och amerikansk standard och används nästan uteslutande av militärer runt om i världen. Den är på tok för dyr för att någonsin kunna användas inom vanlig hoppning.

Så den gamla blå inredningen. De urusla dörrarna med toalettskylt. Det öronbedövande ljudet. Det vansinniga stiget. Att få höra piloten med rysk brytning ropa "egsit egstit". Det underbara uthoppet... är, tyvärr, ett minne blott. ■

Den rödblåa "Anabolica" som sedan sommaren 2010 synt runt om i Sverige.

I Magdeburg står en helrenoverad AN-28 i fantastiskt skick men som inte kan registreras.

Andreas Henriksson

Nytändning för Big Way-c

i A

Sven Mörtberg och Johan Hansson upprepade förra årets succé med ett Big Way Camp i FK Aros. De är två av Sveriges främsta storformationshoppare med siktet ställt på att det nuvarande svenska storformationsrekordet ska slås.

Text **Martin Eidensten**
Foto **Mikael Söderberg**

Allting började för ett år sedan då det första storformationslägret på länge arrangerades i FK Aros av Johan Hansson och Sven Mörtberg.

”Big way-hoppningen har nästan varit helt död i Sverige under lång tid”, berättar Sven som tillsammans med Johan försöker återskapa intresset för storformationshoppning.

Ledorden var redan då ”roligt, utmanande och säkert” och det var något som

de lyckades förmedla till deltagarna, för alla som var med då ville vara med igen i år. När anmälan öppnade i januari blev det fullt direkt.

”Det har funnits en uppfattning om att storformation är något som bara gamla hoppare gör. Att det är tråkigt och även farligt. Så vår målsättning var att visa att det är en missuppfattning och att det kan ske på ett helt annat sätt”.

I början av veckan hade de ett flygplan och övade i två olika grupper men när den andra Caravanen dök upp senare i veckan slog de ihop grupperna.

Ett koncept

Johan och Sven har ett koncept de kör med. Ett sätt att lära sig storformations-teknik som fungerar oberoende av formationens storlek.

”Man får lära sig hur man tar sig ner till en formation oavsett om den består

av 20 eller 200 personer, och hur man flyger i den och sedan bryter. Många var förvånade över hur väl det fungerade och tyckte att det kunde bli mer kaos när de hoppar fyrmanna än vad det blev nu med 28 stycken.”

Förkunskaper

Eftersom fokus ligger på andra saker än just hur var och en ska flyga sin egen kropp så är det viktigt att deltagarna redan har den kunskapen.

”Om man inte behärskar de individuella teknikerna blir det inte så roligt för det finns ingen tid att öva på de sakerna. Då ger det mer att hoppa i mindre grupper och öva upp de färdigheterna. Om alla deltagare kan flyga sina egna kroppar kan man göra många utmanande saker, men om alla måste ligga och vänta på någon som inte kommer in så blir det inte så mycket mer.”

stor sekvens camp Aros

Karin Lien Olofsson, Stockholms fallskärmsklubb

"Lägret var mycket bra arrangerat. Jag vet hur mycket arbete som ligger bakom eftersom jag själv arrangerat storformationsläger under ett antal år i Gryttjom.

Mikael Böderberg

Jag gillade upplägget. Det var som ett träningsläger där man fick chansen att träna på olika positioner i exit och i formationen. Även om jag hoppat mycket storformation tidigare så var det nyttigt att rosta av kunskaperna. Det kändes jättebra att ha gjort det inför Hercules-hoppningen i Karlsborg i augusti där vi satte två poäng på en 60-mannaformation.

Vädret under Big Way Camp-veckan var en utmaning men hoppledare och organisatörerna var aktiva och gjorde ett jättebra jobb för att få upp oss i luckor. Totalt blev det 20 hopp under fem dagar och det var jag jättenöjd med. Det var bra kvalitet på hoppet och det kändes säkert hela tiden. Det är kul att så många klubbar var representerade och en jättetrevlig stämning. ●

någon som är tillräckligt duktig. Det handlar om att visa att man finns, vad man kan och att man är intresserad av att lära sig tekniken som behövs."

Bästa tipset för de som är sugna på att vara med är att öva upp sina egna färdigheter i luften.

"Och det går ju numera att ganska snabbt lyfta sig själv med tunnelträning. Något som förr var lite mer begränsat än vad det är idag." ■

Sven Mörtberg.

Siktet ställt mot nytt rekord

Det nuvarande svenska storformationsrekordet sattes 1998 med 107 hoppare. Målet är att slå det redan om två år.

"Det är ju inte så många av de som var med 1998 som fortfarande är kvar i sporten. Så då måste det vara nya som lär sig och blir intresserade. Men man måste inte hoppa 100-manna nu för att lära sig, utan teknikerna som vi lär ut här är en modell som även fungerar i större sammanhang."

Så de närmaste två åren kommer det dels att hållas ett antal läger liknande detta men även träningshelger.

Om rekordet ska slås så behövs upplutning från Sveriges alla klubbar.

"Det blir representation från klubbar i hela landet vilket är väldigt kul. Vissa verkar tro att man bara får vara med om man känner rätt personer, men det finns ingen anledning för mig att diskriminera

Johan Hansson.

Tio år sedan A

Det är nu tio år sedan Anneli Dahlström dog efter att ha landat i en alltför snäv sväng. Den olyckan gjorde att fallskärmssverige samlade sig kring riskerna med kalottflygning, och mycket har blivit gjort sedan dess. Som en av de ansvariga för Annelis minnesfond har James Cumberland byggt en stark relation med hennes föräldrar. Här delar han med sig av några reflektioner som växt fram under de tio åren som gått.

Text James Cumberland

En vanlig inställning bland hoppare är att vi är medvetna om de risker vi tar och inte skulle vilja leva på något annat sätt. Vi accepterar riskerna eftersom vi vill uppleva det fallskärmshoppning ger oss.

Skänk gärna en gåva till Annelis minnesfond. Fonden drivs utanför ramen för Svenska Fallskärmsförbundet men är tillsammans med Utbildnings- och säkerhetskommittéen, ett sätt att öka medvetenheten och minska antalet allvarliga olyckor och dödsfall inom sporten. Bankgiro numret är **5431-5908**.

Det är ett beslut vi tar när vi börjar på en fallskärmskurs och sedan varje gång vi hoppar ut i luften. På ett sätt är det ett själviskt tankesätt. Jag vet att inga av oss vill dö tidigt men någonstans finns inställningen "I would rather be dead than live without that which makes me feel alive" och "My life, my risk!".

Men hur skulle våra vänner och anhöriga påverkas om BSBD – "blue skies, black death" – handlade om oss själva?

Hur påverkas våra nära och kära?

Det är nu tio år sedan landningsolyckan i Gryttjom där Anneli Dahlström miste sitt liv. Dagen hon gick bort tog jag emot hennes föräldrar, Britt-Inger och Gösta när de besökte hoppfältet. Från det mötet växte en vänskap fram.

Tyvärr har Gösta nu gått bort men under åren har jag på ganska nära håll sett hur Annelis bortgång förändrat deras liv. De har upplevt en sorg som bara föräldrar som mist ett barn kan förstå. Britt-Inger har mått så dåligt att hon har varit sjukskriven i långa perioder.

Jag undrar hur många av oss som verkligen reflekterat över vilken påverkan en tidig bortgång skulle ha på våra nära och kära. På något sätt önskar jag att alla skulle kunna uppleva det jag har upplevt under åren jag har känt Britt-Inger och Gösta. Jag vet inte hur det skulle ha påverkat dig men det har förändrat mig och

Anneli gick bort

hur jag tänker. Jag har ändrat både hur jag gör mina riskbedömningar och hur jag kommunicerar med de jag bryr mig om. Jag har blivit så mycket tydligare för att de runt omkring mig verkligen ska förstå hur jag tänker, och varför jag gör det jag gör.

Kraftsamling efter olyckan

Efter olyckan hade Britt-Inger och Gösta en önskan att inga andra föräldrar skulle behöva gå igenom vad de upplevt. Det startades en minnesfond i Annelis namn.

Syftet med fonden är att öka medvetenheten och säkerheten kring fallskärmsflygning. Det var redan en hel del saker Svenska Fallskärmsförbundet jobbade med inom området innan Anneli dog, men efter hennes bortgång blev det en otrolig kraftsamling inom fallskärmsverige och mycket blev gjort.

Redan året efter olyckan hölls en "train the trainer-kurs" ledd av PD Factory Team. Sedan dess har Svenska Fallskärmsförbundet utvecklat sin egen instruktörsutbildning och nu finns det cirka 40 kallottinstruktörer i landet. 2008 togs boken Flyga fallskärm fram och med den utbildningarna pilot bas, pilot HP och pilot swoop. Nu har vi ett gäng instruktörer som med passion förmedlar vidare sina kunskaper på hoppfält runt Sverige.

Minnesfondens utmärkelse

2011 skapade minnesfonden en utmärkelse för att årligen uppmärksamma någon som aktivt arbetat utöver det normala för att höja säkerheten inom sporten och främst inom kalottflygningen.

Detta år går utmärkelsen till två personer. Mik Stier och Joakim Wetterfors. De har både tillsammans och var för sig varje år sedan 2007 hållit i utbildningar. Främst i Stockholms Fallskärmsklubb men deltagare har kommit från hela landet. De har också båda deltagit i utformningen av kalottinstruktörsutbildningen.

Det är med hjälp av den typen av mentalitet och mentorskap som vi inom svensk fallskärmsflygning gör sporten lite mer medveten, säkrare och höjer kunskapsnivån.

Men som sagt, Mik och Jocke är inte ensamma. Det finns många som har engagerat sig och bidragit till att så många nu i fallskärmsverige har en ökad medvetenhet, ökad säkerhet och ökad glädje när de flyger sina fallskärmar. ■

Två frågor till Joakim Wetterfors

Hur ser du på utvecklingen som skett de senaste tio åren?

Jag har sett att utbildningsinsatser satts in allt tidigare. Jag har också sett en allt öppnare diskussion kring flygning och inte minst bättre teknik kring flygning och landningar. Det har ökat intresset och diskussionsklimatet, vilket är bra.

Hur ska vi göra för att bli säkrare under våra skärmar i framtiden?

Vi måste fortsätta hålla pilot-, bas-, HP- och swoop-kurserna och se till att kallottinstruktörerna både håller en bra nivå och att de har ett stort intresse av ämnet.

Då kommer den entusiasm jag ser idag att fortsätta. Det skapar nyfikenhet att diskutera skärmflygandet och att lära mer. Säkerhet kommer med intresse, kunskap och förmåga. Har du inte intresse eller kunskap blir det varken förmåga eller säkerhet.

Ska vi vidare framåt så tycker jag att stegringsplanen bör ses över för den är mer hämmande än utvecklande. Min bedömning är att riktad träning och övning leder bättre framåt än enskild volymträning och antal hopp.

Men innan det sker måste det ersättas med ett nytt regelverk. Det finns de med *många* hopp som landar som en påse anskit

medan de med rätt utbildning och träning och väldigt få hopp landar grymt bra.

Två frågor till Mik Stier

Hur ser du på utvecklingen som skett de senaste tio åren?

Dels så har vi sett en normalisering av mer radikala kalottdesigner, vilket i och för sig inte är så konstigt. De paradigmskiftena går i perioder och följer den tekniska utvecklingen, med en liten fördröjning. Man måste bara vara medveten om att vassare teknik ofta ställer högre krav på piloten.

Dels så har vi, framförallt i Sverige, sett en enorm förändring i hur man ser på skärmflygning och säkerhet. Jag vågar tro att en större del av detta beror på satsningen på kurser och litteratur som delvis föddes i Anneli Dahlströms olycka.

Vi ser nu också att, till exempel, Norge har startat ett likadant system. Svenskarna ett gott rykte utomlands gällande den allmän-

na nivån på skärm- och trafiksäkerhet, åtminstone på de hoppfält jag har besökt utomlands och bland de coacher som jag har stött på. Det ska vi vara stolta över.

Hur ska vi göra för att bli säkrare under våra skärmar i framtiden?

Vi, som förbund, har nått en bra grundnivå. Det som gäller nu är att fortsätta med information, inspiration, prioritering och kursernas tillgänglighet.

Som hoppare borde vi kanske göra mer gallet. Alltså leka mer under kalott under säkra förhållanden. Att inte bara se på skärmflygningen som en nödvändig transportsträcka mellan två frifall utan ägna hela hopp åt att flyga skärm. Både själv och tillsammans med andra.

Det enda som krävs är lite planering och en bra brief – precis som vi förhoppningsvis gör inför varje frifallshopp. Vet man inte vad man ska tänka på så kan man vända sig till någon med mer erfarenhet av det man ska hålla på med. Ju mer du flyger aktivt, desto mer förberedd är du på att hantera det oväntade.

Svenska Fallskärmm

I år fyller Svenska Fallskärmsförbundet 60 år, något som firades i stor stil den 22 augusti med hoppning ur alla fallskärmschoppares drömmaskin – flygvapnets C130 Hercules. Lördagen i Karlsborg skulle kunna sammanfattas som ett väloljat Herculesboogie i miniformat. Här fanns utrymme för lekfulla exitar från Sveriges bredaste ramp men också svenskt rekord i storformation.

Text Virginia Åslund

Foto Anders Q, Himmelsdyk

Ronny Modigs, SFF:s tidigare ordförande, och Björn Janderberg, hoppledare.

Bland de cirka 270 gamla och nya hopparna från landets alla klubbar syntes även många gäster och hedersmedlemmar. Närmare 200 av dem hade hoppning på agendan när de samlades på Molidens idrottsplats i Karlsborg.

”Det var riktigt bra stämning och man kunde känna nervositeten i början av dagen. Planet var ju inte där och när det kom in och flög över oss tänkte vi ”Det här blir grymt, nu är vi igång!””, säger Henna Canevin, en av organisatorerna bakom Svenska Fallskärmsförbundets födelse-dagsfest.

Att det skulle bli Herculeshoppning var en tidig idé i planeringsarbetet, men om det var genomförbart eller inte visste man inte förrän ganska sent. Herculesplanen tillhör Försvarsmakten som använder sina flygplan vid nationella och internationella insatser. Ronny Modigs stod för kontakten med Försvarsmakten och kunde till slut meddela den glada nyheten:

”Vi ville gärna kunna erbjuda Herculeshoppning för vi ville att firandet skulle bli storslaget. Och så var det länge sedan vi hoppade ur Hercules i Sverige.”

Lifternas var manifesterade i förväg och när alla var incheckade och hade fått sina T-tröjor var det dags för säkerhetsgenomgång med riksinstruktör Petter Alfsson-Thoor och hoppledaren Björn ”Jampan” Janderberg. De första lifterna på

varje liftcykel var tillägnade 60-mannaformationen (läs mer på sidan 24) och under första hoppet råkade ett kutthandtag lossna. Men utöver det flöt allting på precis som det var tänkt.

De som inte hade en grupp att hoppa med blev tilldelad en – wingsuithoppning, maghoppning eller friflygning. Himlen var blå och vindstruten hängde livlös.

Bra hoppdag med bra stämning

”Det var en riktigt bra hoppdag med bra stämning. Vi funktionärer kände att vi var delaktiga, trots att vi inte hoppade, och kunde i alla fall se när folk packade. Målet var att alla som anmält sig skulle få hoppa tre gånger vilket de fick.”

Totalt lyftes tretton lifter och 693 hopp gjordes mellan 09.00 - 17.00. Under lunchuppehållet fällde Fallskärmsjägar kompaniet soldater över kända trakter som en del av Fallskärmsjägarernas Dag, som firades samma helg i Karlsborg och blev ett trevligt inslag.

”De tyckte att vår hoppning från 4 000 meter verkade obehaglig med så långa frifall och vi tyckte att deras låglif-ter från 200 meter var vansinniga. Men

Svenskförbundet 60 år 1955 - 2015

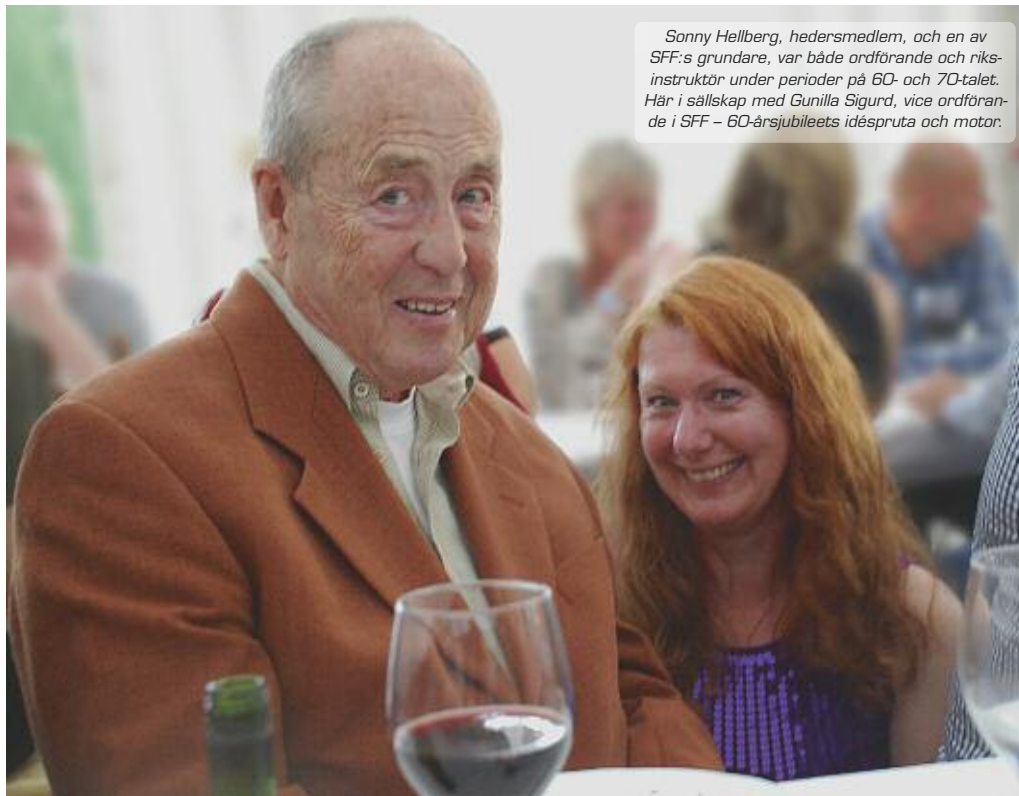
Under lunchpepphållet fällde jägarkompaniet soldater – uthoppshöjd 200 meter.

det var uppskattat från båda håll, vi fick en uppvisning under lunchen och de fick publik.”

Utöver skojhoppningen och storformationen hoppade fyra hedersgäster tandem. Försvarsmaktens generaldirektör Peter Sandwall, Michael Cherinet som är

Sven Mörtberg tackar flygavsnets navigatör för den pricksäkra spottingen. Ordet "utelandning" är närmast ett okänt begrepp i de här kretsarna.

Sonny Hellberg, hedersmedlem, och en av SFF:s grundare, var både ordförande och riksinstruktör under perioder på 60- och 70-talet. Här i sällskap med Gunilla Sigurd, vice ordförande i SFF – 60-årsjubileets idéspruta och motor.

flottiljchef för Skaraborgs flygflottilj (F7), Håkan Hedlund som som är Försvarsmaktens kontaktperson gentemot SFF som frivilligorganisation, och Göran Lilja, tidigare ordförande för SFF, som till och med hade grävt fram sin gamla hoppoverall.

Henna tillsammans med SFF:s ordförande Peo Humla hade som uppgift att prata med media och ta hand om hedersgästerna som var nyfikna på förbundet

och ställde många frågor om sporten. Några av dem stannade till och med på festen.

Middag och fest

Middag och fest började klockan sju. En film om hoppning förr och nu, redigerad av Mikael Söderberg som samlat ihop gamla och nya klipp, rullades igång. Penny Robertson-Pearce var toastmadame och presenterade "modeuppvisningen" – ➤

Från vänster: Lars Petersson (VFK), Lars Tellstig (FKA), Mikael Hansson (FKA), Niklas Gummeson (FKA), Sabine Knutsson (SF) och Mikael Gvick, instruktör i hoppmästargruppen på Fallskärmsjägarskolan.

Mikael Hågner, divisionschef på fallskärmsavdelningen K3, håller i genomgången med hopparna.

Göran Liija, tidigare ordförande för SFF, bjöds på ett tandemhopp.

Kristina Liljenbäck, funktionär (tidigare Göteborgs Fallskärmsklubb), resonerar med Peter Winroth, instruktör i hoppmästargruppen på FJS.

Ulf Hjalmarsson (SF), Barbro Flermoen (SF) och Stefan Nilsson (SÖFK).

Martin Martinsson (FJS), Mikael Söderberg (FKA), Andreas Henriksson (SF) och Adam Stålsmeden (FJS).

Peo Humla, ordförande i Svenska Fallskärmsförbundet, i sällskap med överste Stefan Hallén, avdelningschef inom försvarsmakten med inriktning mot frivilligorganisationerna. Med ryggen mot kameran står riksinstruktör Petter Alfsson Thoor.

Cristofer Nordin och Kim Lundgren trivdes gott, båda från Skånes Fallskärmsklubb.

mannekånger som svassade runt på bordet och visade upp hur sportens mode sett ut genom åren. Allt från de fladdriga overallerna till de mer åtsittande vi känner till idag.

Det var även tidpunkten för att utnämna vinnaren av SFF:s fototävling som annonserats tidigare. Totalt kom 23 bidrag in och Peo presenterade juryns motivering och meddelade att vinnarbilden var tagen av Daniel Sjökvist – en icke-hoppare men en ballongpilot som samarbetat mycket med fallskärms hoppare (mer om fototävlingen på nästa sida).

Vid ett tillfälle greppade en överste Håkan Hedlund, mikrofonen och pratade – inte om en Hercules till 2017 – utan två. Taket på partytältet höll på att lyfta. Därefter fortsatte festen in på småtimmarna.

”Svenska Fallskärmsförbundets 60-årsjubileum blev verkligen så storslaget som vi i organisationen med Gunilla Sigurd i spetsen hoppades och arbetade hårt för! Det hade dock inte varit möjligt utan fantastiskt samarbete med Försvarsmakten, Fallskärmsjägarna, K3-regementet, F7 Sätenäs, Karlsborgs kommun, Kavelbron Event, storformationsorganisationerna och alla underbara funktionärer!

Nu håller vi tummarna för nytt svenskt rekord från två Hercules 2017!”

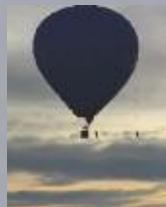
Partytältets tak lyfte när överste Håkan Hedlund greppade mikrofonen och pratade – inte om en Hercules till 2017 – utan två.

Fototävlingen avgjord

Tema: "Fallskärmsbrottning under 60 år". I juryn: SFF:s ordförande Peo Humla, David Bengtsson och Virginia Åslund, SFS:s chefredaktör.

Pristagare och motiveringar

Juryns motivering: Världens första fallskärmsbrottning gjordes från en luftballong. Året var 1797. Sporten var född och fransmannen André-Jacques Garnering skrev in sig i historieböckerna. År 2015 när Svenska Fallskärmsförbundet fyller 60 år så kittlar det fortfarande lite extra när vi hoppare står där på kanten av ballongkorgen, redo att hoppa av. Juryn gillar bilden för dess annorlunda perspektiv, tagen från en annan luftballong en vacker sommarkväll vid solnedgången. Snyggt fångat och grattis till första pris!

1:a plats – Daniel Sjökvist

"Ett foto på ett ballonghopp som jag tog under en härlig flygning när jag flög min andra ballong bredvid. Hopparen är John Cargil-Ek från Västerås."

Pris: 50 procent på en Cypres2 (värde cirka 6 000 kronor), t-shirt från Skyshop och publicering i Svensk Fallskärmsport. **Nästa uppslag!**

2:a plats – Peter Törnестam

"Svenska flaggans dag! Bilden är tagen 5 juni för att visas 6 juni. Foto med "selfiepinne". Gryttjoms hoppfält under fint väder med moln på himlen."

Pris: Viso2+ från Uffe's Hopp Shop (värde cirka 2 500 kronor), t-shirt från Skyshop och hoodie från Uffe's Hopp Shop.

3:e plats – Mikael Söderberg

"Gunlög Edgren som tandempilot i Riksgränsen under Extreme Sports Gathering 2015."

Pris: 1 500 kronor från Svenska Fallskärmsförbundet, t-shirt från Skyshop och hoodie från Uffe's Hopp Shop.

5:e plats – Emma Lindh

"Vad som händer under 60 år i fallskärmsporten: Barnen växer upp men är fortfarande kvar i fallskärmsvärlden! På fotot till höger: Annika Lindh, Boo Östberg, Hercules Östberg, Gunlög Edgren, Barbara Westertaklax, Monica Paulsson, Björn Fristedt och Karin Olofsson. Fotot togs i år. Originalfotot som jag gjorde en recap av, är från 1992 när Hercules var tre år, mamma och pappa står på samma ställe på båda bilderna (Annika och Boo). Det var Karin Olofsson som tog bilden 1992."

Pris: 500 kronor från Svenska Fallskärmsförbundet, t-shirt från Skyshop och hoodie från Uffe's Hopp Shop.

4:e plats – Tobias Rådesjö

"Sommaren 2013 på Skydive Skånes Everöd. Hopparna är Jonas Rogerstam, Sofie Alzén och Mattias Turula."

Pris: 1 000 kronor från Svenska Fallskärmsförbundet, t-shirt från Skyshop och hoodie från Uffe's Hopp Shop.

1:a pris i Svenska Fallskärmsförbundets fototävling 2015. Foto Daniel Sjökvist

60 gånger

- svenskt rekord i storformation sekvens

Det var 60 förväntansfulla hoppare som hade samlats i Karlsborg lördagen den 22 augusti. Under ledning av Sven Mörtberg skulle de tillsammans sätta en 60-manna för att fira förbundets sextionde år. Men vad de inte visste, var att de skulle åka hem med ett nationellt rekord.

Text Virginia Åslund

Foto Mikael Söderberg, Anders Brouzell, Anders G

I nför 60-årsfirandet var Herculeshoppning det stora dragplåstret, men utöver det skulle en 60-manna sättas dagen till ära. Dock med en liten överraskning – 60-mannen skulle även bli ett försök till ett nytt nationellt rekord. Men det var en välbevarad hemlighet, som avslöjades några minuter före rekordhoppet.

Att hålla det hemligt var inte svårt, eftersom hela upplägget var just att det skulle bli en överraskning. Däremot var det knepigt för Sven att trovärdigt avfärda alla goda tips om vad man skulle hitta på om 60-mannen sattes på första hoppet.

”Jag fick bara vara tråkig och svara att vi får ta det då. Nu fokuserar vi på ett hopp i taget...” säger Sven.

Det var fin hoppstämning, vädret visade sig från sin bästa sida och föreställningen skulle strax börja. Under dagen var den första liften i varje liftcykel tillägnad formationen. Det var så nära att sätta formationen under de två första hoppen – det handlade om ett grepp som saknades för en fullbordad formation.

”Jag trodde att vi skulle sätta den direkt. Det kändes så stabilt och vi var väldigt nära att sätta den på första försöket.

Vi hade övat på marken och det kändes otroligt bra. Alla var positiva och fokuserade” säger Sven.

Tredje gången gillt, som man säger. På hopp nummer tre togs det där saknade greppet och formationen var fullbordad. Glada miner spreds bland deltagarna och man började fira att uppgiften var löst. Helt plötsligt drog Sven fram esset ur rockärmen.

”Vi gör ett hopp till, nu ska vi sätta ett rekord – vilka är med?”

Ingen visste

”Vi behöll rekordgrejen till en hemlighet eftersom vi fokuserade på att sätta 60-mannen först. Det var jätteroligt att ingen visste. Stämningen blev ännu bättre och det roligaste var att alla var så på hugget”, säger Sven.

Och deltagarna blev minst sagt överraskade över dagens extranummer.

”Det kändes jätteroligt, och jag tänkte att det är ju briljant att ha förberett

hade haft en dialog med Ronny Modigs och meddelade att ”om du får loss en Herca så garanterar jag att vi sätter en 60-manna”. När det positiva beskedet om planet kom började Sven tillsammans med de andra att bolla idéer.

”Vi träffades och jag hade en idé som jag presenterade. Jag tänker ju på sånt här jämt. Jag ville göra det som skulle vara enklast att göra, med tanke på att vi inte kunde träna tillsammans. Den första poängen skulle bygga på den bästa övergången till den andra poängen”.

De kom till diskussion när det var dags att rekrytera hoppare. Organisatorerna delade upp landet mellan sig och valde ut hoppare de hade förtroende för. Alla samlades ihop och det blev en ganska lång lista med namn man diskuterade kring.

”Vi behövde gå på säkerhet och välja de som har gjort det här förut. Det är svårt för en oerfaren, även om man är en skicklig hoppare. När allt blev färdigt

bjöd vi in till ett Facebook-event som vi hade skapat. På så sätt visste man att man kommit med – vi ville göra en rolig och minnesvärd grej av det med”.

Första herculeshoppet för en del

Alla 60 träffades för första gången i Karlsborg. Det var en salig blandning hoppare som hade samlats. Vissa hade erfarenhet från att hoppa världsrekord i storformation, andra hade inte hoppat mer än en tolvman. För många var det även premiärhoppning från en Hercules.

”Tolvan i mitten, basen, var den enda gruppen som hade gjort övningshopp tillsammans innan. Det var med Johan Hansson under SM-veckan i Gryttjom och det blev ett bra tillfälle att prova en del av vår lösning. Vi trodde att det kanske skulle bli trångt för vissa i formationen, men vår lösning visade sig fungera hur bra som helst”, säger Sven.

Under lördagens sista lift befann sig 60 hoppare och några kameramän i vin-

2

detta, när vi är samlade så många och har ett flygplan för det. Jag blev jätteglad och supertaggad! Jag kände också att jag borde sett det komma, men jag blev positivt överraskad!” säger Elof Wecksell.

Det var bara Sven och de tre andra organisatorerna Johan Hansson, Mattias Nord och Ulf Liljenbäck – alla mycket erfarna storformationshoppare samt domarna som kände till den stora hemligheten – rekordförsöket var tvunget att bli godkänt och de officiella riktlinjerna behövde fastställas i förväg. Inte ens festarrangörernas projektledare Gunilla Sigurd visste om det.

”Jag blev alldeles pirrig och spänd och laddad och glad och förväntansfull. Men inte så förvånad, för Sven är, som han uttryckte det själv ’extremt intresserad av rekord’ säger Gunilla Sigurd.

Lovade en 60-manna

Idén att försöka göra en 60-manna kom inför planeringen om SFF:s firande. Sven

Första poäng.

Andra poäng.

darna ovanför Karlsborg. De skulle bygga en likadan förstaformation som tidigare, men nu när hemligheten var avslöjad, var det andra nerver som kom fram. Greppen togs – första poäng, greppen togs igen och det var andra poäng. Från marken försökte åskådarna avgöra om det var succé, men fick vänta tills nästa dag. Stämningen var ändå på topp.

”Det är en sådan genuin glädje man kan få när man hoppar storformation och många fick den. Många gör en sak tillsammans och man klarar målet tillsammans. Det var så många enskilda som var med om det här dagen. Det var länge sedan jag sett det” säger Sven.

Stora planer inför 2017

Hoppningen gav mersmak och planer på att göra något ännu större har redan börjat smidas. Sven och de andra organisatörerna har nämligen planer på att rekrytera hoppare, för att bilda en formation på 120 personer.

”Men vi behöver bygga upp vår pool av hoppare, det är inte så många som kan

hoppa storformation. Vi har utsett de här två åren till att lära ut genom att anordna ett antal camps. Vi kommer att driva på och målsättningen är att vi 2017 sätter ett nytt nationellt rekord” säger Sven.

Senast det hände var 1998, också i Karlsborg, där 107 svenska hoppare deltog – och satte därmed då världens största nationella rekord.

Men när materialet från denna dags prestation granskats, av domarna Pia Berggren, Zeljko Tanaskovic och Elisabet Mikaelsson, kunde de på söndagen meddela att hoppet blev ett nytt svenskt rekord i kategorin ”Large Formation Sequential Record”.

”Jag åkte ganska tidigt på söndagen och var inte på plats, men tänkte att oavsett om det blir rekord eller inte så hade vi gjort ett riktigt bra hopp som vi ska vara nöjda med. Jag såg det sedan via Facebook när jag kom hem. Vanligtvis när man gör ett hopp till så blir det ju inte så – men den här gången blev det ju jättebra och det var jättekul!” säger Lisa Carlsson, en av de 60.

Intresserad?

Håll utkik efter storformationsläger!

”Tanken är att ordna träningsläger för storformationshoppning vid ett antal tillfällen, det kommer att utannonseras när vi vet mer. Vi har pratat med Stockholms Fallskärmsklubb som har bäst flygresurser i Sverige. Vi vill ha stor spridning och alla är välkomna. Vi ser över tillfället att hålla camps på andra hoppfält också.

Tips är att ha ordning på sin flygning, man ska kunna falla både fort och långsamt. Det lär man sig genom FS4. Det är svårt om man bara hoppar på sin hemmaklubb, man måste röra på sig lite. Det finns träningsläger utomlands och vindtunnel är även ett bra hjälpredskap. Vill man satsa så kommer möjligheterna att finnas!”, säger Sven Mörtberg.

Men några var fortfarande på plats i Karlsborg på söndagen och fick ta del av den glädjande nyheten.

”Glädjen var obetalbar. Det var fantastiskt roligt att så många fick uppleva den. Man kämpar tillsammans och har en hög målsättning. Alla gör sin del och det är en riktig lagkänsla. Det är inte helt lätt och det var härligt att få dela med sig av det. Det är magi. Man kunde nästan ta på den”, avslutar Sven. ■

Mikael Söderberg

Hoppare i 60-mannan:

Bodil Alnberg
Tobias Alsjö
Håkan Andersson
Mats Andersson
Ulf Anderzon
Martin Askelin
Uno Asker
Jesper Bergstrand
Annika Björnström
Johan Bond
Martin Bäcklin

Jenny Bäcklin
Lisa Carlsson
Peter Carlsson
Juan Cifuentes
Mikael Darheden
Filippa Ebersjö
Johan Edvall
Andreas Ekström
Peter Ekström
Seth Ericson
Kenneth Eriksson

Mikael Fallström
Jonas Fransson
Francesco Franzé
Jens Grahn
Jonas Gyllenpanzar
Johan Hansson
Åsah Helenius
Zoltan Hübsch
Alex Ingulfsson
Mikael Kaulanen
Niklas Larsson

Ulf Liljenbäck
Ann Lindberg
Maria Lundqvist
Ronny Modigs
Sven Mörtberg
Carolina Nilsson
Mattias Nord
Thomas Nyberg
Mats Olofsson
Karin Olofsson
Rickard Rodensjö

Erik Rydmo
Helen Samuelsson
Göran Schwarz
Patrik Selhag
Tomas Sevén
Gunilla Sigurd
Timo Silvennoinen
Katarina Sonnevi
Joar Stenqvist
Mats Svensson
Peter Törnrestam

Felix Wallberg
Elof Wecksell
Mark Wemhöner
Elisabeth Wetterlund
Daniel Åström

Videofotografer

Anders Brouzell,
Andreas Henriksson,
Patrik Nygren och
Mikael Söderberg.

Organisatörer

Sven Mörtberg,
Johan Hansson,
Ulf Liljenbäck och
Mattias Nord.

Hoppedare

Björn Janderberg

Domare

Pia Berggren, Elisabet Mikaelsson och
Zeljko Tanaskovic.

Uppvisningsläger

Elof Wecksell siktar på kryssset, där man helst ska landa. I yttre D-linan fästes en variant av streamer. Efter drag monterar man dessa så de åker upp i kalotten – mycket snyggt!

Mellan den 10-14 augusti var det ett gäng fallskärmshoppare som snöade in sig på allt som har med uppvisning att göra. Landa trångt, hoppa med streamers och flyga i stack – allt under ledning av supererfarna Golden Knights-medlemmar.

Text: Virginia Åslund
Foto: Jens Grahn

Att träna på att landa på nya, och ibland trånga, platser ingår i att göra uppvisningshopp vilket är något som helt klart höjer pulsen – och är både svårt och roligt.

Hella Stening.

”Jag var med förra året och det var så himla bra och jag ville vara med i år igen! Jag har alltid lockats av att hoppa på uppvisning och varit sugen på det jättelänge”, säger Hella Stening.

Deltagarna började med att landa på små ytor på Skärstads hoppfält, hemmafält för Linköpings Fallskärmsklubb, och

efter en bedömning från coacherna så kunde man gå vidare med att hoppa över husen i Motala.

”Det var svårt att planera inflygningen. Man måste veta hur vindarna blåser, det är inte så förlåtande. Men vi hade kollat upp alternativa landningsplatser om det skulle bli helt fel i planeringen. Det var väldigt roligt och vi kastade en streamer*, vilket man ju inte gör längre”.

Det vinnande konceptet under lägret var återkopplingen. Alla landningar filmades, diskuterades och analyserades vilket gjorde att deltagarnas utvecklingskurva stegrades i bra takt. De cirka 20 deltagarna delades in i grupper, efter varierande kunskapsnivåer.

”Det var superbra återkoppling och det var lärorikt att det var blandade erfarenheter i grupperna för vi kunde lära oss av varandra. Det kunde till exempel vara att man följde någon i inflygningsvarvet, det är ju en annan typ av kalottflygning när det kommer till uppvisning. Man flyger i stack och drar på olika höjder”.

Att flyga i stack innebär att hopparna har en förutbestämd turordning under

kalott. De ska även göra landningsvarvet på en fin rad efter varandra. Gruppen delas in efter vingbelastning och eventuellt efter kalotttyp. Den med högst vingbelastning går av först. Draget sker med cirka 100 meters höjdseparation. Det är viktigt att alla håller sin plats och gör inflygningen på rad och landar snyggt, ganska tätt efter varandra.

Samarbete med Försvarsmakten

Utöver hoppningen bestod dagarna av utflykter till ”svåra” landningsplatser där de diskuterade hur man ska tänka och planera inför de alternativa landningsplatserna. Ibland landar man i gräs eller på grus, eller i kanten av en skogsglänta. Det var även ganska mycket teori om hur man rent praktiskt arrangerar ett uppvisningshopp och säkerhetsaspekterna som hör till.

SFF får bidrag från Försvarsmakten som inte längre själva har en uppvisningsgrupp, och lämnar därför över ansvaret till förbundet att utbilda uppvisningshoppare. Både civila och militära hoppare är välkomna och deltagarna betalar bara för sina egna hopp.

Denna gång coachade amerikanerna Kris Ward och Chris Talbert från Golden Knights, den militära uppvisningsgruppen. Coacherna var bokade av Jens Grahn, som även lät dem bo hemma hos sig dagarna före lägret.

”Man måste ju ta hand om sina gäster! De är glada hoppare, väldigt duktiga på det de gör och de anpassade upplägget efter oss. Även om vi svenskar kan göra mycket själva är det alltid bra med folk som kommer utifrån”, säger Jens.

Syftet med lägret var att alla skulle få prova något nytt, oavsett hur erfaren man var. Hade man aldrig provat att hoppa med flagga så gjorde man det. Hade man aldrig hoppat med streamer så provade man det.

”Vi har lärt oss enormt mycket genom att titta och tänka. Även om jag inte är helt nöjd med min insats – jag är inte van att flyga min fallskärm på det sättet som behövdes – så hade jag jätteroligt. Jag rekommenderar det till alla, även om man inte är intresserad av uppvisningshopp – för det finns så mycket att lära sig”, avslutar Hella.

*En streamer är en lång remsa av kräppapper som kastas på 600 meters höjd. Streamern driver med vinden, flygplanet cirkelar tills den landat och hopparen kan då bedöma uthoppunkten.

Blåst

i Bulgarien

Det var tio år sedan jag senast tog på mig landslagskläderna och representerade Sverige på ett internationellt mästerskap. Lika stolt nu som då, och lika förhoppningsfull om att prestera som bäst. Förutom jag själv tävlade även Magnus Falk. Här är min berättelse om EM i precision, prestationerna och hur man blir blåst i Bulgarien.

Text och foto Micke Alpfors

För tio år sedan tog jag beslutet att lägga av med landslagshoppning efter åtta års tävlande på olika mästerskap. Familjen och barnen saknade sin far, nya jobb krävde engagemang och pengar behövdes till annat än fallskärmshopp. Tiden omprioriterades för att räkna till mer än min egen idrottssatsning.

Under de tio åren som gått fick jag nöja mig med nationella tävlingar och en och annan i grannlandet Danmark – och det blev ett antal SM-guld. Men nu när barnen växt upp och arbetet medger mer tid åt fallskärmshoppning, tog jag åter upp satsningen förra året med slutmål VM 2016.

Årets EM var ett delmål på vägen mot att nästa år placera mig i toppen. Förra året på en stor internationell tävling i Dubai gick det bra för mig och jag hop-

pades att det skulle ske igen. Tyvärr slutade det inte lika bra denna gång.

Samtidigt som jag 2005 tackade för mig i landslaget, startade Magnus Falk sin satsning på precision. Magnus har tidigare varit framgångsrik inom kalottformation och har under de gångna tio åren blivit allt bättre. Tusentals hopp, kronor och timmar har gett resultat.

Magnus är svensk mästare, rekordhållare och var finalist senast i Dubai. I år har han varit med på de flesta världscuperna, dock utan några framskjutna placeringar. Inför EM var därför hans förhoppning stor att visa vad han kunde.

Förberedelser och magproblem

Förberedelserna inför ett mästerskap är lika viktiga som alla hopp och tävlingar under året. Många landslag har egen

kock, mat och läkare på plats flera dagar innan för att acklimatisera truppen. De har även rekat hotellet för att säkerställa att inget kommer att störa prestationen.

Som arbetande amatöridrottare är förutsättningarna tyvärr inte desamma, utan man pressar ihop allt det där, på något sätt, för att kunna vara med. Denna gång påverkade det tyvärr resultatet negativt vilket är en läxa för framtiden – för alla som vill prestera på topp.

Efter en flygresa med en nysandes, hostandes och snörvlandes person bakom mig, plus två kyliga tävlingsdagar hälsade febern på. Jag åkte även på halsont, magsjuka och annan skit.

Men "the show must go on" – så ut på stan och hitta piller att knapra på. Den inre kampen pågick hela veckan vilket tyvärr inte medförde prestation på topp.

Magproblem drabbade även Magnus, men han lyckades pausa forceringen med piller. Magnus lyckades hålla både maginnehåll och centimetrar borta och började redan från start visa att han kan. Fyra centimeter totalt efter fem omgångar placerade honom bra.

Blåst på finalen

Jag själv startade med serien tre, tre, en och 16 centimeter, plus en DC. Som du

Svenskarna Micke Alpfors och Magnus Falk med motståndaren Istvan Asztalos från Ungern.

kanske vet är DC, ”dead center”, mitt i prick och ”16 centimeter” betyder träff utanför plattan.

Hur lyckas en landslagshoppare med år av träning, tävlande och rutin att missa en platta? Ja, det kan man undra, men svaret är enkelt... jag blev helt enkelt blåst på finalen.

Dagens tidigare hopp hade inte bjudit på mycket vind. Till och med nollvind stundtals och därför var det svårt att avgöra finalriktning.

På knappt 50 meter blåser det tydligt från ett håll, vilket blir final tänkte jag. Men precis när jag går in på final under de sista 25 metrarna vänder vinden 180 grader och jag åker medvind två meter i sekunden – tjoho!

Nja, riktigt så kul var det inte utan jag tänkte istället ”Det här fixar du!”. Vid sista broms i full fart ovanför mattan trycks skärmen åt sidan... och 16 centimeter är ett faktum. Känslan av att stå bredvid, se 16 centimeter på tavlan, höra domaren skrika ”nummer 52 – 16 centimeter” och se lagkamraterna hänga med huvudet och börja gå är inte den målbild man målat upp i planet på väg upp.

Jaja... bara att köra på, det är det enda man kan göra. En DC blev det i hoppet efter.

Missade finalen

Magnus höll skärpan och fortsatte att hoppa bra. Tre, noll och två centimeter i de sista grundomgångarna kvalificerade honom till semifinal.

Nu var det ju så att tävlingen var planerad att avslutas på fredag och semifinalen skulle genomföras på torsdag eftermiddag. En tidpunkt som inte passade Magnus, som var tvungen att lämna Bulgarien för att åka hem av personliga skäl. Vi försökte få organisationen att ändra semifinalen på torsdag till tidig eftermiddag, men beskedet var ”sorry”.

Han missade därför en ypperlig chans att ta sig vidare till EM-final. Med facit i hand hade det behövts en DC för Magnus, vilket inte är något ovanligt för honom. Men med en elfte plats inför semifinalen har Magnus visat att han tillhör toppen inom europeisk precisionshoppning. Hans 16 centimeter i semifinalen var alltså resultatet av hans missade hopp och inte av eget misstag.

Tre centimeter på tio hopp

Misstagen från toppnamnen var få och många visade varför det låg i topp, hade vunnit tidigare och satt flera DC i rad.

I herrklassen var det en ryss med oböjligt pokerface som visade att ryssar är att frukta även inom fallskärmshoppning. Dmitrii Maksimov började med två cm, därefter sju DC:s i rad, en centimeter och avslutade i finalen med en DC. Det betyder tre centimeter totalt på tio hopp!

Dimitrii vann över slovenen Senad Salkic som hade fem centimeter. Fajten om bronsmedaljen stod mellan flera hoppare, där italienaren Gullotti och tjecken Gecnuck hade en till två centimeter försprång mot en kvartett hoppare. Gullotti visade att han inte hade några franska nerver och satte en DC medan Gecnuck missade med en centimeter. Herrarnas pallplatser var därmed klara.

Imponerande på damsidan

På damsidan blev det för många, inklusive henne själv, en överraskande segrare. En hop ryskor, polskor och vitryskor – tillsammans med pricksäkra fransyskor – var förhandsfavoriter, men fick alla se sig besegrade av tjeckiskan Daniela Macichova. Daniela har aldrig tidigare vunnit en mästerskapsmedalj eller världscupsmedalj och stod på EM för en imponerande insats med totalt åtta centimeter på de tio omgångarna. För att förstå hen-

nes prestation vill jag ge er några bakgrunds fakta.

Daniela började hoppa 1994 som femtonåring efter att ha sett sina föräldrar hoppa som liten. Under tränare Emil Franek (svensk landslagstränare under 1990 och 2000-talet) och Jiri Blaskas coachning, har hon utvecklats till en mästertlig hoppare under de drygt 3 700 hopp hon gjort i civil regi.

När jag på slutet av 90-talet tränade i Pribram, Tjeckien hoppade hon med i lifterna när det fanns plats. Idag gör hon cirka 150 hopp under helger för egna medel till skillnad mot tvåan Monika Sadowy-Naumienia och trean Deborah Ferrand, som båda är militärt anställda och gör fler än 500 hopp per år – gratis och med lön. Det visar att även en amatör kan vinna när vilja, fokus och målsättning finns. Och en gnutta talang gör ju saken än lättare!

Världsrekord i stil

På samma hoppcentra fanns en annan tjeckisk hoppare, Libor Jirousek. En gång en tunn, tyst och tanig yngling som under 15 år utvecklats till världens bästa stilhoppare. Han har tidigare blivit världsmästare och visade på EM att han är bäst i världen just nu.

Hans resultat på de fem omgångarna var snabbast genom tiderna – nytt världsrekord 31,64 sekunder. Varje hopp består av en 360-graders sväng, 360-grader åt andra hållet, en bakåtvolt och sedan det hela en gång till. Prova själv och se hur snabbt du kan göra det, utan att tappa heading.

Bäst på herrsidan totalt var de tjeckiska killarna som likt ovan nämnda tjejer är heltidsproffs. Överlag på damsidan dominerade ryskorna, flera av dem samma som stod på pallen för tio år sedan, men med 3 000-4 000 fler hopp i loggboken sedan dess.

Sött och salt

Hur gick det då för egen del? Ja, de sista hoppen var precis som de första – en blandning av sött och salt... fem centimeter, DC och en centimeter. Jag slutade ironiskt nog på plats 52, som även var mitt startnummer.

Förutbestämt eller bara en slump? En sak är säker, en sådan placering från mig ser ni aldrig igen! ■

Resultat EM i precision

1. Maksimov Dmitrii, Ryssland	3 cm
2. Salkic Senad, Slovakien	5 cm
3. Gullotti Francesco, Italien	6 cm
4. Ban Uros, Slovakien	7 cm
4. Gecnuck Jiri, Tjeckien	7 cm
18. Falk Magnus, Sverige	25 cm
52. Alpfors Michael, Sverige	29 cm

Davids fotoskola del 4

Foto: David Bengtsson

— att nå ut med sina bilder — David Bengtsson —

Vi lever i en värld där det är allt svårare att få betalt för bilder på traditionellt sätt. Samtidigt är det otroligt lätt att publicera sig själv och nå en relativt stor publik. Det råder en intressant situation på Internet där en del användare lyckas få miljontals följare på Instagram. Oftast är det kändisar eller modeller som lyckas, men det går att komma igenom bruset om man är duktig och nischar sig hårt.

Det är lite av en paradox, men ju mindre du varierar dina bilder desto större publik kan du nå. Kolla exempelvis på surf-fotografen @RobbieCrawford som länge tog i princip samma bild om och om igen. Runt en halv miljon följare och då ändrar han alltså inte sig själv nämnvärt.

I denna värld där valutan är klick (och därmed sponsorer och lön genom produktplacering) pågår det fortfarande en kamp där etablerade fotografer suckar över att amatörer ger bort sina bilder gratis. Det går helt enkelt ut över dem som har fotografi som sitt levebröd.

Den krassa verkligheten är att det är svårt att casha in på fallskärmsfoto oav-

sett hur duktig du är. Ska du sätta titeln fotograf på ditt visitkort och inte ha det enbart som en hobby så måste du angripa problemet från andra hållet. Du måste ha ett renommé så att du blir anlitad av en kund för att skapa en specifik bild. Det går sällan att först ta bilden och därefter tro att man ska kunna sälja den och bli rik.

Du har ett hönan-och-ägget-problem. För att du ska kunna skaffa dig ett namn som fallskärmsfotograf, så måste du lägga ut dina bilder offentligt och därmed kommer bilderna att kopieras och publiceras av någon annan. Om ingen kopierar dina bilder så finns det tyvärr ingen anledning att fira. Du är helt enkelt för dålig. Det är så verkligheten ser ut.

Och glöm det där med en fet vattenstämpel på bilderna, eftersom det bara gör dem fula.

En del av mina alster kopieras friskt, som den ovan. Bilden i sig är inte speciellt bra rent tekniskt, men den är rolig och passar bra för små mobila skär-

mar. Den dyker ständigt upp på diverse konton på Instagram.

Jag har slutat att uppröras över kopierandet och började för några år sedan att göra precis tvärtom mot vad många etablerade fotografer gör. Jag delar friskt med mig. Varsågods och kopiera. Vill någon seriös aktör använda mina bilder i print brukar de leta reda på mig.

Jag sitter exempelvis upphängd på en 15x5 meter stor husvägg i Tjeckien och nyligen betalade en tysk outdoortidning en okej slant för att få publicera en av mina bilder på ett helt uppslag. De sökte helt enkelt upp mig och betalade.

Budskapet från mig är alltså att sluta vara så restriktiv och att inte bli arg om framförallt privatpersoner kopierar din bild. Det svider lite när någon annan tar credd för ditt bildskapande, men ta ett djupt andetag och gå vidare.

Du måste dock ge en presumtiv kund möjlighet att hitta dig. Ett bra sätt är att publicera dina bilder på en sajt som rankas högt av Google. Själv gillar jag 500px.com. Skaffa ett konto där och kör igång. ●

Petter hoppade in på sitt bröllop

Petter Mazzetta (tidigare Jönsson) gjorde entré på sitt bröllop på det enda sätt som egentligen är rimligt för en hoppare i världsklass. Tillsammans med tio av bröllopsgästerna hoppade han in på Marsvinsholmsslott i Ystad där ceremonin ägde rum.

Text: **Martin Eidensten**
Foto: **Petter Mazzetta**

Bruden, Lisa Mazzetta, träffade Petter första gången på Freeflyfestivalen i Voss 2010: "Hon var med i min grupp och jag organiserade. Dagen efter en hård fest fortsatte hon att köpa öl till mig trots svår bakfylla och jag vågade inte säga nej. Vi möttes senare samma år under Halloween i Eloy och efter det har det blivit en hel del resande fram och tillbaka över Atlanten."

Eftersom båda är hoppare fanns det tidigt en tanke på att göra inhopp på bröllopet. Men av praktiska skäl, med Lisas hår uppsättning och klänning, slutade det

Några av världens bästa hoppare – Jetman-Vince Reffet, Alex Aimard, Amy Chmelecki, Kristian Moxnes, Jocke Sommer, Domi Kiger...

med att enbart Petter och några av gästerna gjorde det.

Nära att det inte blev av

"Vi hade faktiskt en jänkla tur! På fredagen, dagen före bröllopet, gjorde vi ett inhopp med Skåneklubben på Åhusstrand. Då började piloten som var med att prata med mig om vårt planerade inhopp på Marsvinsholmsslott och frågade om vi fått okej av flygledningningen. Jag trodde att det var på gång men han var tydligen ansvarig för det och hade inte hört något. Jag trodde inte att det skulle bli av då, men han löste det åt oss."

Startade från Everöd

På lördagen runt tolvtiden åkte de som skulle göra inhoppet till Skåneklubbens fält i Everöd: "Jag hade med mig min bestman, Johan, som inte hoppar. Så jag tog honom som tandem."

Totalt var de tio stycken i Beavern, Skåneklubbens flygplan.

"Allt gick verkligen supersmidigt! Det var pang-väder och perfekta vindar. Jag tror jag gjorde en av mina bästa tandemlandningar någonsin."

För Johan blev det inte heller ett tandemhopp som vilken passagerare som helst är med om.

"Han var omringad av Jetman-Vince Reffet, Alex Aimard, Amy Chmelecki, Kristian Moxnes, Jocke Sommer, Domi Kiger... några av världens absolut bästa hoppare! Han visste ju inte vilka de var men nu har han blivit kompis med många av dem på Facebook och ser vad de är för folk."

Speciellt hopp på en speciell dag

Men hur speciellt det än var för Johan var det ännu mer speciellt för Petter.

"Det var sjukt häftigt! Det var ett av de häftigaste hoppen jag gjort i mitt liv! Först var jag lite nervös, det var ju inte ett vanligt tandemhopp. Sen när vi landat sprang vi in och byte om snabbt. Då kom nästa nervositet. Jag skulle ju gifta mig också! Först hade jag varit så fokuserad på själva hoppet. Jag har aldrig varit med om så många känslor! Jag var inte beredd på att det skulle vara så häftigt. Helt klart den bästa dagen i mitt liv!" ■

Den 10 juli gifte sig Corazon Ottvall och Olle Eriksson på samma plats de träffades första gången, Everöds hoppfält. Vigseln var minst sagt spontan – inte ens gästerna visste om att den skulle äga rum.

Text: Corazon Ottvall
Foto: Jesper Forsman

Våren 2010 började jag den konventionella fallskärmsutbildningen på Skånes Fallskärmsklubb. Jag träffade Olle under ett av de första automathoppen, när han skulle fälla mig. Han satte mig i dörren, jag tog ett djupt andetag och väntade på klappen jag skulle få på ryggen. Klappen råkade bli en knuff – ut ur planet! Men trots det var Olle en av de hoppmästare som jag knöt an till och som hjälpte mig genom utbildningen.

Hösten 2011 gjorde jag äntligen mitt examenshopp och samtidigt gjorde Olle sitt tusende hopp. Kort därefter blev han och jag vi. Vi blev sambos, började klättra och resa tillsammans.

Friade flera gånger

Efter två år som par friade jag och fick ett nej, men vi var glada i varandra ändå. Under ett år framöver friade vi till varandra flera gånger, men svaret var alltid detsamma: Nej. Vi har det så bra som det är, varför ändra på det?

Jag slutade tänka på giftermål och var inte ledsen för det. Men den 12 oktober 2014 var vi på Kalymnos, Grekland och tog vår första multi-pitch, en fler-rep-längds-klättertut på 125 meter. Väl på toppen av klippan, i solskenet med en underbar utsikt, friade Olle till mig. Den gången svarade jag ja.

Vi känner en präst, som är fallskärms-hoppare i vår klubb som dessutom är nära vän till oss båda. Vi tänkte att det hade ju varit roligt att gifta oss på den plats vi träffades första gången, bland gemensamma vänner.

Varken Olle eller jag ville ha någon stor vigsel, utan lite så där spontan och enkel. När sommaren 2015 närmade sig började vi prata om att det kanske var dags att planera in en dag för att genomföra vigseln. Men det var så mycket som hände för mig då. Jag tog examen, började jobba på en ny firma och hade ett midsommarboogie att genomföra. Jag hade inte tid att planera, eller ens tänka på en vigsel.

Två veckor efter midsommarboogiet kunde jag andas ut och vi kunde äntligen börja planera vår vigsel. Planen var att det skulle bli en överraskning för de på

Spontanvigsels på Everöd

klubben, de skulle få veta samma dag och det skulle förhoppningsvis vara full hoppning i härlig eftermiddagssol. Så vi tittade på några datum som passade oss och nu var det bara vädret som skulle stämna. Vi informerade våra familjer om att vigseln kanske skulle kunna äga rum om en vecka, eller om två eller tre. Vi visste helt enkelt inte.

Kunde inte hålla oss

Vi kollade på alla väderappar vi kunde hitta. Vi hoppades att det skulle bli det första datumet av våra förslag, fredagen den 10 juli som var under den andra hoppveckan. Det skulle bli soligt men också blåsigt, mycket blåsigt... men två dagar före vigseldagen bestämde vi oss för den dagen i alla fall – vi kunde inte hålla oss!

Kvällen innan arrangerades en middag för våra nya elever. Efter presentationerna av de nya eleverna gick vi upp och ställde oss vid klubbens strippstång. Med Olle vid min sida berättade vi för alla

våra vänner att vi skulle viga där på hoppfältet, redan nästa dag. Det blev jubel, applåder och kärlek. Det märktes tydligt att de var glada för vår skull och tyckte det hela var en rolig grej.

Vigseldagen började med ett svettigt träningspass med kettlebells och avslutades med acroyoga. Därefter lunch, fika och inköp av vigselkläder.

Väl tillbaka på klubben såg vi hur folket hade klätt upp sig och dekorerat klubbstugan. Trettio minuter innan vigseln bytte vi om till våra nyinköpta kläder. Vi gick ner till hangaren där vi mötte familj, vänner och prästen, Susanne Englund. Det blåste kallt hela tiden, men solen lyste genom molnen och det blev en fin vigsel som avslutades med dubbel case-öl och en massa kärlek.

Det våra familjer och vänner gjorde för oss var överväldigade och det blev en långt mycket bättre vigsel än vi tänkt oss. Vi ser fram emot många år tillsammans, både i frifall, på klippor och med mys i soffan med våra katter Skye och Case. ■

De överraskade gästerna Kicke, Adrian och Jesper klädde upp sig i det finaste de hade.

Vänner och familj är samlade för att dela den roliga och spontana vigseln.

MORE IS LESS

MAKE YOUR RIG INVESTMENT LAST LONGER

Looking for the safest downsizing option, while saving money? With the Pulse, you can fit larger canopy sizes into your first container, making that investment more valuable and giving a longer life to your rig as you progress.

The smaller pack volume of the Pulse allows you to safely put larger canopies into that first container, with the ability to downsize to a smaller full zero porosity canopy when ready.

Everyone wants an easier pack job. You don't have to fight this canopy to get it into the bag. A great choice for beginners, as it helps you develop good packing habits without the hassle.

PULSE
BY PERFORMANCE DESIGNS

The Pulse and the Optimum reserve make for the perfect combination. Since both use our proprietary low bulk fabric, combining them gives you the ultimate in flexibility and safety.

WWW.PERFORMANCEDESIGNS.COM

B PROJECT ORANGE 10.16.13 PROJECT ORANGE
CANOPY PILOTING • ACCURACY • CREW AT SKYDIVE CITY, FL
VISIT PERFORMANCEDESIGNS.COM/PROJECTORANGE.ASP

Klubbkollen

Halmstads Fallskärmsklubb

Verksamheten

Medlemmar: cirka 30.
Tandempiloter: två.
Hoppmästare: åtta.
Hoppledare: elva.
Kursledare: fyra.

Praktiskt

Säsong: april-oktober.
Flygplan: Cessna 206.
Hoppriser: 200 kronor för 3 000 meter (även låglifter).
Sovplatser: Tolv vånings-sängar som står i rum angränsande till hangaren.
Marka: Ja, med kaffe, godis, läsk, micromat i form av piroger och pizza.
Vid dåligt väder: Det är bara fantasin som sätter gränser. Närheten till Halmstad gör att man kan hitta på allt från gokart till att gå på krogen.

Runt eldstaden är det vanligt att hopparna i Halmstad samlas efter hoppdagens slut.

En av Sveriges mindre fallskärmsklubbar håller till på Halmstad flygplats. Klubben har haft sina toppar och dalar, men det som varit bestående är de viljekraftiga medlemmarna. I år firade klubben 30-årsjubileum, självklart med in hopp på en av stadens stränder.

Text: Anna Oscarson

Foto: Daniel Ingered

För den som vill mata hopp är Halmstad Fallskärmsklubb kanske inte direkt förstahandsvalet. Klubben har i dagsläget runt 30 medlemmar och hoppar ur en Cessna 206 som hyrs från Lettland. Men den som är ute efter riktigt härlig hoppning med en fantastisk utsikt och trevligt samkväm kring grillen efter hoppdagens slut, bör definitivt göra ett besök.

Medlemmarna gör klubben

”Det är absolut medlemmarna som gör Halmstad Fallskärmsklubb så fantastisk. Ett riktigt skönt gäng”, säger ordförande Daniel Ingered.

Årets sommar har väl inte bjudit på några rekordsiffror vad gäller hoppstatistik. Förutom att vädret har ställt till det så har flygplatsen byggt om flygbanan så det har inte varit möjligt att flyga från den vissa tider. Det har också varit strul med tankanläggningen och det gick bara att tanka när det var personal på flygplatsen. Eftersom det inte går några flygningar på lördagar har det ställt till det.

Klubben firade i år 30-årsjubileum. Det blev en mycket lyckad tillställning som lockade hop-

pare från bland annat Skåneklubben och FK Aros. In hopp gjordes på Södra stranden och där efter blev det fest i en lokal som erbjöd både bastu och badtunna.

Start för 30 år sedan

Men hur var det för 30 år sedan då? Lars-Erik Bengtsson minns. Flygklubben tyckte att det borde vara mer aktivitet på fältet så ett uppstartsmöte hölls. Man fick tag i piloten Lars-Göran Arvidsson och gick ut i radion där de berättade om att ett möte skulle hållas på Halmstads flygflottilj, F14. Mötets avsikt var att starta en fallskärmsklubb.

”Då hörde jag av mig och det gjorde även Anders Olsson som då var beväring på fallskärmsjägarskolan”, säger Lars-Erik Bengtsson.

De två skulle sedan hoppa i många år.

Lars-Erik gjorde sina första hopp sent på säsongen 1985. Två år senare blev han chefsinstruktör, något som han fortsatte med i tio-tolv år. Han utbildade sig till hoppmästare när han hade 15 hopp efter utbildningsplanen. Kursledare och hoppledare blev han också ganska snart.

”På den tiden hoppade hoppledaren och skruvade ner först för att stå HL på backen”, säger han.

Han startade sin firma i loftet på klubben där han packade och höll på med utrustning. Så småningom rekryterades han till K3 där han jobbar i dag som systemingenjör på luftlandsättningsmateriel. Fram till 2005 hoppade han som tandempilot.

Ekonomisk kris

Under klubbens första år var det inte många hoppare men verksamheten ökade på mitten av 90-talet. Från början hade de en Cessna 182:a (Gustav Xerxes Yngve) och köpte sedan en Cessna 207 (Ivar Olle Adam). Men det flygplanet strulade, verksamheten gick ner och ekonomin rasade ihop. Sedan började de flyga AN-2 och klubben kom igång igen hyfsat.

Klubben var nära att läggas ner 2008. Även om den nu är på uppgång och har ett gäng riktigt ambitiösa och taggade medlemmar så är det bräckligt när det är så få personer. Halmstad Fallskärmsklubb har två egna tandempiloter, fyra kursledare och ett antal hoppmästare, men de saknar egna AFF-instruktörer. Klubben utbildar enligt SFU och har i år haft två elevkurser.

I dag har klubben som långsiktigt mål att kunna införskaffa ett eget flygplan som tar mellan sex och åtta hoppare.

”Det är ekonomin som sätter stopp. Ett nytt flygplan går ju på ungefär fem miljoner kronor så vi försöker bygga upp en stabil grund”, säger Daniel Ingered. ■

De flesta har nog sett bilden på Alex Ranström när han hoppar i solglasögon, hawaii-shorts och badring. En skön sommarbild på en glad hoppare. Men de flesta har nog inte koll på hur otroligt seriös han är när det gäller både sin egen utveckling och andras.

Alex

Text och porträttfoto Martin Eidensten

När jag träffar Alex Ranström över en lunch i Stockholm inser jag snabbt att det mesta jag antagit om honom, när han något sporadiskt dykt upp i Gryttjom, är helt fel. Hans erfarenhet kombinerat med den värmländska dialekten gjorde att jag förutsatte att han hörde hemma i en annan klubb där han hoppade järnet. Men det visar sig att vi har samma hemmaklubb och anledning - en att han inte hoppat så mycket i Gryttjom, eller på andra svenska hoppfält, är att han reser. Mycket. Men en sak i taget.

Började i Arvika

Alex är uppväxt i Torsby i Värmland och gick kurs 2007 i Arvika Fallskärmsklubb. Han fortsatte även att förnya där så länge klubben fanns.

”Det var en skön klubb med bra sammanhållning och bra förebilder, men jag har alltid hoppat i Stockholms Fallskärmsklubb och gjorde flest AFF-hopp där.”

Alex Ranström

Namn: Alex Ranström.

Ålder: 30 år.

Började hoppa: år 2007.

Antal hopp: 1400.

Tunneltimmar: fler än 150.

Gör helst i frifall: Friflyger.

Arbete: säkringsledare på oljerigg.

Intressen utöver hoppning: skateboard, snowboard, resa, klättra och basehoppning.

Alex sökte sig till fallskärmshoppning eftersom att han alltid haft ett driv efter aktiviteter åt det mer extrema hållet. Han började tidigt med att åka skateboard och snowboard men ville ha något mer.

”Jag var lite mer än 20 år och sökte väl efter en utmaning. Något som jag upplevde som äkta och utmanade på flera olika nivåer. Sen verkade det

Anders Ginter

Alex på äventyr i Nya Zeeland – parcour.

ju häftigt också såklart! Men jag visste ju egentligen inte vad det handlade om.”

Ytterligare en drivkraft var att Alex var sugen på att prova basehoppning. Fallskärmshoppningen var ett steg på vägen för att kunna göra det på ett säkert och kontrollerat sätt.

Men det var svårt att komma igång efter AFF-kursen och de första åren hoppade inte Alex speciellt mycket.

”För mig var det inte så enkelt att vara ny hoppare. Jag ville friflyga från start och hade svårt att hitta mål och mening med hoppningen. De första åren hoppade jag inte så mycket. Jag hade mycket annat i mitt liv då och hoppningen blev en rolig grej att göra på helgen några gånger per år.”

Tog fart med FlajFlaj

Det skulle ta flera år innan Alex kom igång på allvar.

Lilla Alex cruiser med sin nya cykel utanför hemmet.

Alex mamma

”Jag hade ganska många år med lite hoppning men sedan åkte jag på FlajFlaj och det var det som tände gnistan. Där mötte jag massor av fina människor som inspirerade mig att fortsätta och lära mig.”

Hösten efter FlajFlaj åkte Alex till Spanien med några av sina nyfunna vänner.

”Det blev en otroligt lyckad vecka och sen spann det på hela vintern med hoppresor och tunnel. Jag har faktiskt inte gjort många hopp i Sverige. Jag reste mycket, det var så jag bröt igenom och kom igång.”

Och det fortsatte Alex med. Massor av resor till både hoppfält och tunnlar. Totalt har det blivit över 1 400 hopp och mer än 150 timmar tunneltid.

Arbete

En av anledningarna till att Alex kan resa så mycket som han gör är hans något unika arbete. Han arbetar med ”rope access” på en oljerigg i Nordsjön.

”Jag är säkringsledare och av och till även offshoredare. Det betyder att jag är ansvarig för säkerheten och arbetsutförande för industriklättringen på oljeriggen.”

Arbetet sker i omgångar: ”Jag kör två veckor borta och sedan tre och en halv till fyra veckor ledigt. Det är både positivt och negativt såklart, men det ger ju väldiga möjligheter att utveckla sig själv. Man kan verkligen leva två liv. Ett liv där

Battle of Bottrop var den första tunneltävlingen som fokuserade på Dynamic Freefly 4-way och hölls i december 2012. Ett koncept som utvecklats av norska friflygarlaget Skywalkers.

ute där du arbetar, tränar och läser och sen friperioden där du kan göra precis vad du vill.”

Alltid roligt att flyga!

Det Alex vill göra är att flyga. Att utveckla både sin och andras flygning och hela tiden lära sig mer.

”Det är svårt att peka på en känsla eller ett hopp som sticker ut, det är alltid kul att flyga och hoppa! Det spelar likasom ingen roll om hoppet inte går bra. Man lär sig hela vägen så länge planen är bra. Det är flygandet i sig, att hoppa med sina vänner och att coacha som är grejen.”

Just coachning och att lära andra att utvecklas i sin flygning ligger Alex otroligt varmt om hjärtat och det är det han vill göra mer av nu.

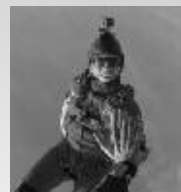
”Jag är otroligt driven av att coacha. Jag älskar att coacha och se andra lära sig och finna sin potential. Det är en stor drivkraft för mig.”

Alex har nyligen flyttat till Stockholm och precis utbildat sig till tunnelinstruktör. Nu är han ”Class A-spotter” vilket innebär att han kan arbeta som instruktör i vindtunnlar. Men det är fallskärms-hoppare som han helst vill jobba med och hjälpa dem att utvecklas.

”Jag vill jobba med flygning, det är det jag fascinerar och drivs av. Att hålla på med de optimala upplevelserna eller det flow som hoppning och flygning genererar är det mest inspirerande man kan göra. Den personliga växt du får genom

Martin Kristensen:

Mitt arbete som vindtunnel- och fallskärmscoach gör att jag träffar många intressanta personer men Alex Renström är en av dem som utmärkt sig lite extra. Med en tidigare

bakgrund inom skateboard, snowboard, klättring och slackline satsar Alex hårt, trots att han bara varit aktiv i fallskärmsmiljön i några år. Alex utstrålar mycket energi, men är också en filosofisk person. Något som ibland visar sig mycket tydligt när vi arbetar mot olika mål.

Alex har höga personliga mål med sin sport, det gör det lättare att fokusera på detaljerna när jag coachar honom. Det mest intressanta för mig är att han alltid är öppen för att lära sig vad som krävs för att få en ny känsla eller balans i flygningen.

Ett av Alex mål är att börja coacha själv, både i frifall och i vindtunnel. Det gör det ännu viktigare för mig att dela så mycket av min erfarenhet som möjligt med honom. Vi kommer att få se mycket mer av Alex under de kommande åren och jag hoppas att vårt samarbete fortsätter under många år. ●

att pusha dig själv i sporten förändrar dig som person.”

Oavsett vad Alex sysslat med så har han alltid varit intresserad av lärande. Både att lära sig själv och att lära ut.

”Jag tror att man är elev och lärare genom hela livet, och att det bara går i svängningar beroende på var man är. Jag lär mig av någon och så lär jag ut till någon annan. Det är så vi växer och det är så det ska vara.”

Nytt sätt att lära

Vindtunnel i kombination med att vi börjat flyga allt mer i olika vinklar har skapat nya sätt att lära nybörjare friflyga.

”Jag är ett stort fan av dynamisk flygning. Det är det som är flygning för mig. Att röra sig dynamiskt i luftflödet och låsa upp alla kroppspositioner. Det går ihop med vinkelflygning i frifall. Vi kan inte ha en statisk position, det fungerar inte, vi måste vara dynamiska och kunna röra oss genom hela spektrumet.”

Han spår att gamla formen, att lära sig friflyga genom att nöta sittflygning och headdown hopp efter hopp, gradvis kommer att försvinna.

”Vi kommer att vinkla mycket mer. Istället för att lära sig sitt när man är ny så får man lära sig att tracka, både på mage och på rygg. Här kan alla lära och utvecklas på ett säkert sätt oavsett nivå. Sedan tar vi det till allt brantare vinklar och gradvis till sitt, headdown och carving. Det handlar om att låsa upp olika vinklar. Det är det som är det nya, den dynamiska progressionen.”

Det är också enormt viktigt att som coach kunna förstå vad de man coachar vill lära sig och vad de har för mål. Ibland behöver de kanske även hjälp att formulera målen.

”Det är otroligt svårt som ny i sporten att lägga upp en plan för sin utveckling. Att se sin egen progression och vad som behövs. Alla vill ju lära sig att flyga bättre men hur ska de komma dit? Det är vik-

Mike Carpenter:

Having Alex as a student has been totally rad! He is so keen and enthusiastic to learn and it is a real pleasure to feed his appetite for knowledge.

Secondly his thirst for new skills got him to a very high level quite quickly, it seemed the more he knew the more he wanted and we were able to start working on very technical and fun skydives. It was a really fun time for both of us and I hope to continue flying with Alex. I am sure that pretty soon he will be teaching me all the new tricks!

Dennis Bersted

tigt som coach att kunna se olika personers behov och möta det.”

Tunnel och frifall hand i hand

Alex anser att tunnelflygning och fallskärmshoppning går hand i hand och kompletterar varandra. Han kan inte tänka sig att bara ägna sig åt det ena.

”Det är saker jag kan göra i frifall som jag inte kan göra i tunneln. Luften är ju fri, du kan flyga precis hur fort du vill i frifall. Perfect speed!”

Även om tunnelns väggar är begränsande på sitt sätt ger de också kontroll och återkoppling. Genom att kombinera frifallsträning med tunneltträning får vi det bästa från två världar.

”Tunneln är ett fantastiskt hjälpmedel för att utveckla sin flygning snabbt. Ge-

nom att flyga med en coach kan man kopiera dennes rörelsemönster och kroppspositioner, det ger oss en genväg till den mest optimala positionen. Att samtidigt ha konstanta visuella referenser gör lärandet så mycket enklare.”

Det blir också mer lättillgängligt när vi nu har en tunnel i Sverige.

”Om du tränar att vinkla från flygplan med en grupp på dagen så kan du på kvällen hoppa in i tunneln och öva carving, de är direkt överförbara mellan varandra.”

Tävling

Alex har också tävlat i dynamic 4-way, D4W, en relativt ny tävlingsgren som körs i vindtunnel. Lagen består av fyra personer som dels kör en egen fri rutin

Alex coachar ett hopp på lägret FlajFlaj i Kalifornien, "fast angles".

forts. på sidan 40 ▶

Exponerad arbetsmiljö med Fakkeltip-skitte på Nordsjön.

Romy Larsen

Max Ham

Sjumans kopplat basehopp från Kjerag. Alex är tvåa från vänster.

➤ forts. från sidan 39

men även kör så kallade speedrundor, med förutbestämda sekvenser.

”Att tävla innebär att sätta sig i ett sammanhang där du måste prestera. Det ger en motivation till att bli så mycket bättre på det du gör. Det är otroligt inspirerade att vara i ett sådant lag.”

Den senaste D4W-tävlingen var White Nights i St. Petersburg i juni 2015. Där tävlade Alex tillsammans med svenska Jens Lindblad och normmännen Rune Aspvik och Kenny André Soldal under lagnamnet ”Enter VossVind”.

”Vi kom på en femteplats och var ganska nöjda med det. Vi gjorde en bra tävling. Jag minns att Dubai-laget kom på tredjeplats och St. Petersburgs tunnellag kom på fjärde plats. Det är extremt hård konkurrens i en sådan tävling med otroligt duktiga flygare. Vissa av lagen hade tävlat sedan Battle of Bottrop 2012*.”

Nästa D4W-tävling organiseras av FAI och kommer hållas i Prag men tyvärr kan de inte ställa upp i den.

”Eftersom FAI har implementerat hela dynamic 4-way tävlingskoncept i sina

Freeroutine under D4W-tävlingen i St. Petersburg.

Flystation St. Petersburg

Kristofer ”Stoffe” Wiklund:

Jag träffade Alex för första gången 2007. Han började sin fallskärmskurs i Arvika fallskärmsklubb med mig som kursledare. Mer rastlös och driven person får man leta efter. Varje ledig stund går det att lära sig nått, så var det rast under kursen hittade man Alex göra bakvolter eller gå på lina.

Det var väldigt tydligt att han var mycket mer driven och målmedveten än alla andra jag känner, och ända från början har han haft en väldigt hög inlärningskurva och har velat ta nästa steg framåt innan det varit helt tillåtet enligt SBF. Att vilja göra saker som man inte får än är kanske inte är så ovanligt i den här sporten. Men Alex har samtidigt visat att han är redo och har ett väldigt stort säkerhetstänk bakom det mesta. Det gör att det har varit väldigt kul att följa hans resa genom fallskärmsvärlden från dag ett till nu. Även om det är en väldigt bitter känsla den dag eleven blir bättre en själv.

I hans resa har han mognat väldigt mycket som person. Jag hoppas att han kommer bli kursledare någon dag. Jag är väldigt säker på att han skulle bli bra på det och att han kan ge mycket till sporten.

stadgar och gjort det till den officiella tävlingsformen så blir det tävling efter nationalitet. Och vi var två normmän och två svenskar i samma lag så det var inte så enkelt att fortsätta.”

Men de hoppas ändå på andra tävlingar tillsammans i framtiden. Antingen andra tävlingar eller andra liknande tävlingsformer som växer fram.

Framtiden

Alex vill fortsätta utvecklas och lära sig flyga sin kropp på alla sätt som går. Samt att hjälpa andra att utvecklas och hitta den glädje som han själv funnit. Framst coaching kommer han att satsa mycket på framöver.

Det är verkligen ”att flyga” som är centralt under hela vårt samtal. Alex pratar nämligen inte om ”att hoppa” eller ”att falla”. Han pratar om att flyga. Att ha total kontroll över sig själv i luften på ett sätt som nästan låter lite överkligt. Hans glädje smittar av sig och när vi skiljs åt längtar jag extra mycket efter att kliva av ett flygplan eller slänga mig in i en tunnel.

Jämn tävling i CF2 sekvens

Kalottformationstävlingen Anders Sandvik Memorial ägde rum mellan 17-19 augusti på Gryttjoms hoppfält. Tre lag deltog i tvåmanna sekvenstävlingen: Team Entangled från Sverige, ett lag från Rumänien och ett lag från Qatar.

Emellanåt var poängställningen jämn mellan Sverige och Qatar, men segrade gjorde slutligen Qatar med två poäng. Snittpoäng blev 19,85 för Qatar och 19,57 för Team Entangled.

Man tävlade även i CF4 sekvens och CF4 rotation, CReW Club Open. Qatar vann båda dessa tävlingar med yppersta världselitresultat, 20,00 poäng i rotation och 10,86 poäng i sekvens.

”Det var en riktigt rolig tävling även om vi vann. Vi träffade många nya vänner och har gott hopp inför framtiden om fler och nya lag i CF2”, säger Lars Eriksson i Team Entangled.

”Fler och fler länder får upp ögonen för CF2 när skärmarna blir mindre och

grenen går snabbare och snabbare, vilket är grymt kul. Nu hoppas vi bara att vi kan få fler intresserade även i Sverige. Hösten kommer att bli fullspäckad med träning. Vi börjar i Spanien och fortsätter därefter i USA, sedan väntar World Air Games i Dubai där vi förhoppningsvis får se ett högre poängsnitt”, avslutar Lars Eriksson.

Anders Sandvik Memorial uppmärksammades av både Sveriges Radio och SVT. Tävlingen arrangerades av Fallskärm Gefle Crew Club (FGCC) i samarbete med Svenska Fallskärmsförbundet, Svenska Flygsportförbundet och Stockholms Fallskärmsklubb.

Anders Sandvik Memorial är till minne av Anders Sandvik, FK Dala, som var en mycket skicklig CF-hoppare i rotationslaget CReWDOO. Vid träning inför VM den 4 oktober 1998 på Rommeheds flygfält omkom han efter intrassling och en mycket hård landning.

Mikael Kihman

Anders Sandvik memorial 2015

CF2 sekvens

Placering, nation	hopp 1	2	3	4	5	6	7	8	totalt	snitt
1. Qatar	18	*16	23	24	16	26	16	16	139	19,86
2. Sverige	15	16	23	29	18	21	15	*13	137	19,57
3. Rumänien	6	5	4	*0	5	7	3	5	35	5,00

* sämsta rundan räknas bort.

Open Full-time

FROM 21ST MARCH 2015

TURBINE AIRCRAFT TO 14.000FT

Under new ownership brought to you by Skydive Spain & Skydive Hirbaldstow

SKYDIVE ALGARVE

Sun, Sea and Skydiving

www.skydivealgarve.com

info@skydivealgarve.com

SkydiveAlgarve

Groups & AFF Schools welcome | Contact us for group discounts

LET US HELP YOU WITH YOUR HOLIDAY
7 nights in self-catering apartment
& 7 days car hire 155€ per person
(based on 2 people sharing)

7 nights in 2-bedroom beachfront villa
& 7 days car hire 142€ per person
(based on 4 sharing)
Email now to book

Gästskribenten:

Att förverkliga en dröm

Mattias Jonsson

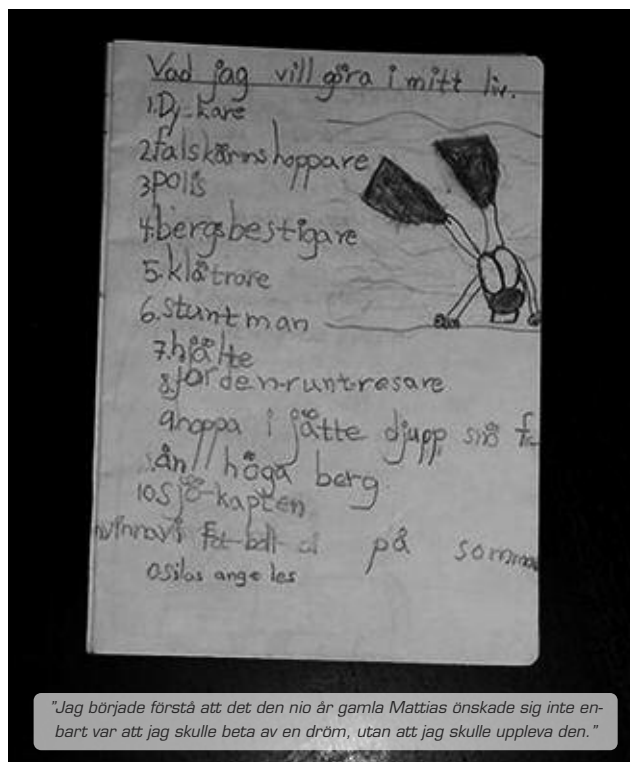
När jag var 16 år gammal gjorde jag första försöket att förverkliga min barndomsdröm: att hoppa fallskärm! Men rädslan förlamade mig och det kändes som att varje hopp var ett parti rysk roulette. Obehaget och motståndet blev så starkt att kursen rann ut i sanden. Åren gick, men kvar i mig fanns en känsla av något ofullbordat.

Efter 25 år var det dags att göra ett nytt försök. De första hoppen bjöd på samma motstånd. Ingen njutning. Bara rädsla och ett huvud tyngt av prestation. Efter två underkända AFF-nivå två var jag redo att ge upp igen. Jag kände mig misslyckad och besviken. Besviken på både mig själv och på det uteblivna lyckoruset.

Men istället för att ge upp ännu en gång provade jag att flyga vindtunnel. Där förstod jag mig på min fallställning och min instruktör där lärde mig att kursens mål, likt livet självt, är att ha kul. Med den hjälpen lyckades jag övervinna motståndet! Och efter att jag med nöd och näppe släppts vidare till nivå tre rämnade mina murar.

Jag började förstå att det den nio år gamla Mattias önskade sig inte enbart var att jag skulle beta av en dröm, utan att jag skulle uppleva den. Att jag skulle få känna hur det känns att få sväva fritt och handlost falla mot marken. Att den upplevelsen skulle få fylla mitt hela väsen.

Mitt huvud släppte taget om kontrollen och lät glädjen och friheten leka fritt inom mig. Glädjen av att spegla en annan hoppares leende i luften. Friheten i att susa fram längst marken under en bra track. Lekfullheten i en horny gorilla-exit med medföljande tummel

"Jag började förstå att det den nio år gamla Mattias önskade sig inte enbart var att jag skulle beta av en dröm, utan att jag skulle uppleva den."

och skratt. Lyckan när även landningen började kännas hanterbar och rent av spännande.

Jag är tacksam för att jag till slut lyssnade på den där rösten inom mig som sa: "Det finns något här som inte är upplevt ännu". ●

KONTAKTA

SFF!

Kansliet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post: info@sff.se

Riksinstruktören

Petter Alfsson-Thoor
Telefon: 021-41 41 10
E-post: ri@sff.se

Beställ material på SFF:s kansli

- Boken "Flyga fallskärm", utbildningsbok i fallskärmsmanövrering.

Styrelsen

Ordförande: Peo Humla,
e-post: sffordforande@outlook.com
Ledamot/kassör: Stefan Nilsson,
e-post: kassor@sff.se
Ledamot: Gunilla Sigurd,
e-post: gunilla.sigurd@gmail.com
Ledamot/kommunikation: Henna Canevin,
e-post: henna@sff.se
Ledamot: Christer Dahl,
e-post: dahl.christer@gmail.com
Suppleant: Bengt Lysell,
e-post: bengtlysell@gmail.com
Suppleant/miljö: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com

Valberedningen

Robbin Havasi, (sammanställande),
e-post: robbinhavasi@gmail.com
Magnus Våge,
e-post: magnus.vage@enfo.se
Jens Grahn, e-post: jens_grahn@hotmail.com
Posten som suppleant i valberedningen är för tillfället vakant.

Vill du veta mer om

Skatter och avtal: Kontakta före ordföranden Lina Gardlow, e-post: lina@sff.se
Ekonomi: Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Kommunikationsansvarig samt kontaktperson för kommunikationskommittén: Henna Canevin, e-post: henna@sff.se
Förbundsjurist, allmänrättsliga frågor, avtal, försäkringar, tävling: Håkan Dahlquist, e-post: hakan@sff.se
Miljöfrågor: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com
Materielkommittén: Henrik Grentzelius,
e-post: henrik.grentzelius@comhem.se
Utbildnings- och säkerhetskommittén: Petter Alfsson-Thoor, e-post: ri@sff.se
Tävlingskommittén: Lena Kaulanen,
e-post: lena.kaulanen@gmail.com
Luftfråmsfrågor: Märten Nordlander,
e-post: marten@sff.se
Försvarskommittén: Johan Julin,
e-post: johan.julin@hotmail.com

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Peo Humla,
ordförande

Stefan Nilsson,
kassör

Gunilla Sigurd,
ledamot

Henna Canevin,
ledamot

Christer Dahl,
ledamot

Bengt Lysell,
suppleant

Daniel Ingered,
suppleant

Kansli-chef och riksinstruktör

Petter
Alfsson-Thoor

www.sff.se

På hemsidan hittar du fakta,
information och nyheter om hoppling.

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation, medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

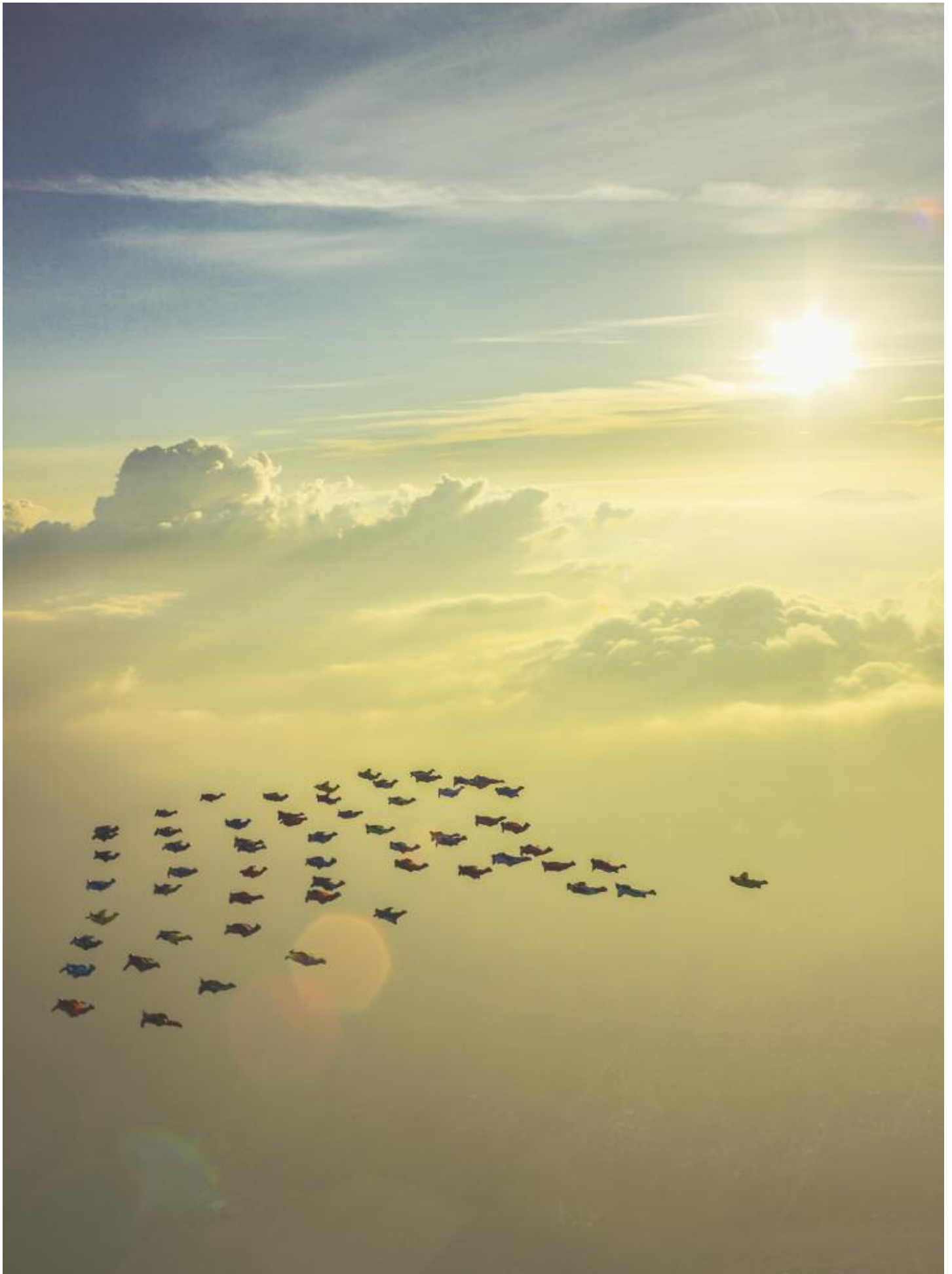

Begagnatmarknad, nyheter, fler produkter och mer info på

www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop AB, Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås E-post: info@uffeshoppshop.se Tel: 021-355 750, Fax: 021-355 377

Oktober 2015. Nytt världsrekord i vingöverall, 61 hoppare över Skydive Perris i Kalifornien.
Foto: Norman Kent.